

Πάντα τά ἔδυν

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ' – ΤΕΥΧΟΣ 101

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2007

ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

Μέ τη χάρη τοῦ Θεοῦ, διανύσαμε κι ἐφέτος τό πέλαγος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ πρῶτο μας σταθμό τίν Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, γνωστή ως *Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας*. Ἡ μεγάλη αὐτή ἡμέρα ὑπῆρχε γιά τούς Ὀρθοδόξους Κορεάτες, καθώς καί γιά ἄλλους Ὀρθοδόξους διαφόρων ἔθνικοτήτων, πού μένουν στήν Κορέα «ἡμέρα χαρμόσυνος καί εὐφροσύνης ἀνάπλεως». Οι Κορεάτες πιστοί, σέ ὅλες τίσ ἐνορίες μας, ἀνταποκρινόμενοι στό κάλεσμα τῆς Ἑκκλησίας, προσῆλθαν γιά νά πανηγυρίσουν μέ περισσή κατάνυξη καί εὐλάβεια, ὅπως ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὀρθόδοξοι χριστιανοί, τήν ἑορτή τῆς ἀναστολώσεως τῶν ιερῶν καί σεπτῶν Εἰκόνων.

Στόν Καθεδρικό ναό τοῦ Ἅγιου Νικολάου τῆς Σεούλ συμμετεῖχαν στή μεγάλη γιορτή ὅχι μόνον

Α.Δ.Κ

Ἐξώφυλλο: Κορεάτισσες στή λιτανεία μέ εἰκόνες πού ἡ Ιερά Μονή Ἅγιων Πάντων Σπετσών δώρησε πρόσφατα στήν ἐν Κορέα Ἑκκλησία μας.

Ὀπισθόφυλλο: Ό iερός ναός τοῦ ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ.

Ο ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

1600 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΕΡΑΡΧΗ

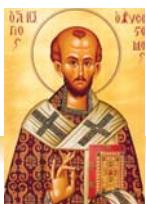

Πάντα τά ἔδυν

Χίλια ἔξακόσια χρόνια συμπληρώνονται φέτος ἀπό τήν κοίμηση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (354-407), τῆς ἐξοχότερης ἐκκλησιαστικῆς μορφῆς ὅλης τῆς οἰκουμένης ἀπό τήν μεταποστολική ἐποχή μέχρι σήμερα. Ὁ κορυφαῖος αὐτός διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας δέν ὑπῆρξε μόνο ἀσυναγώνιστος πρωταθλητής τοῦ ἄμβωνα, βαθύς ἐρμηνευτής τῶν Γραφῶν καί φωτισμένος ποιμένας τῶν πιστῶν. Ὑπῆρξε καί ζηλωτής τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀπίστων, τόσο τῶν εἰδωλολατρῶν ὅσο καί τῶν αἱρετικῶν. Ἡταν, μάλιστα, ὁ πρόδρομος καί θεμελιωτής τῆς ἐκπληκτικῆς ιεραποστολῆς πού ἀσκοσε στή συνέχεια καί γιά ἀρκετούς αἰῶνες ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς «πόλεως τῶν ἀποστόλων», ὅπως αὐτή χαρακτηρίστηκε ἀπό τόν ἴδιο.

Ο μεγάλος ιεράρχης θεωροῦσε τήν ιεραποστολή ὡς τό ὑψιστό ἐπίγειο ἔργο. «Τίποτα δέν εἶναι ἀντάξιο τῆς ψυχῆς», ἔλεγε, «οὔτε ὁ κόσμος ὀλόκληρος· ὥστε καί μύρια χρήματα ἀν δώσεις στούς φτωχούς, δέν θά κάνεις κάτι ἰσάξιο μ’ ὅ,τι ἐκεῖνος πού φέρνει μιά ψυχή στό Χριστό». Ἡ ἄγια ψυχή του, ἐνωμένη καθώς ἦταν μέ τόν Κύριο, ἀγαποῦσε τόν κόσμο ὅπως Ἐκεῖνος, ποθοῦσε τή σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὅπως Ἐκεῖνος, ἐπιδίωκε τή μεταμόρφωση τῆς οἰκουμένης σέ θεία βασιλεία ὅπως Ἐκεῖνος. Ἡταν ἔνας ἀληθινός ποιμένας, ἔνας πιστός μιμητής τοῦ Καλοῦ Ποιμένα, ὁ ὅποιος ὅχι μόνο γιά τά δικά Του πρόβατα «τήν ψυχήν αὐτοῦ τίθησιν» (Ιω. 10,11), ἀλλά καί τά πρόβατα «ἄ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς» Του τά ὀδηγεῖ στήν ἐκκλησιαστική μάνδρα, ὥστε νά γίνουν «μία ποιμνή, εἰς ποιμήν» (Ιω. 10,16).

Ος ἀρχιεπίσκοπος, ποιόν, τῆς Βασιλεύουσας ὁ ιερός Χρυσόστομος ἀνέπτυξε ἔνα πρωτοποριακό ιεραποστολικό ἔργο, πού χαρακτηρίζεται ἀπό εὐρύτητα, μεθοδικότητα, δυναμισμό καί ρεαλισμό. Μοιλονότι ἀρκετά χρόνια πρίν ἀπό τήν ἀνάρρησή του στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο (398) ὁ αὐτοκράτορας Θεοδόσιος Α΄ ὁ Μέγας (379-395) μέ δύο διατάγματά του (380, 381) εἶχε ὄρισει τόν Χριστιανισμό ώς τή μοναδική θρησκεία τοῦ κράτους καί μ’ ἄλλο ἔνα διάταγμα (392) εἶχε ἀπαγορεύσει κάθε εἰδωλολατρική ἐκδήλωση, ὑπῆρχαν –καί συνέχισαν νά ύπαρχουν γιά αἰῶνες ἀκόμα– εἰδωλολατρικές ἐστίες σ’ ὅλη τή ρωμαϊκή («βυζαντινή») ἐπικράτεια. Ἐτσι, τά

περιθώρια γιά ιεραποστολική δράση ήταν μεγάλα.
”Αῆλωστε, ὁ σοφός Ἰωάννης γνώριζε καλά πώς ή
ούσιαστική μεταστροφή τῶν ἀνθρώπων στὴν ἀληθι-
νή πίστη δέν μποροῦσε νά συντελεστεῖ μὲ αὐτοκρα-
τορικά διατάγματα, ἀλλά μέ το κήρυγμα τοῦ Εὔαγγε-
λίου ἀπό φλογερούς ιεραποστόλους, ἀφενός, καὶ μέ
τη συνειδοτή ἀποδοχή τῶν ἀληθειῶν τῆς χριστια-
νικῆς πίστεως ἀπό τούς ἀπίστους, ἀφετέρου. Ἀφοῦ
συγκρότησε, λοιπόν, ἔνα ἐπιτελεῖο ἀπό ἀφοσιωμέ-
νους συνεργάτες (Τίγριο, Παῦλο, Πρόκλο, Φίλιππο,
Γερμανό, Κασσιανό, Στέφανο, Ἐλλάδιο, Σεραπίωνα)
καὶ συνεργάτριες (Οδυσσεία, Πενταδία, Καρτερία,
Χαλκιδία), ἐπιδόθηκε μέ ζῆλο στὸ ἔργο τῆς ιεραπο-
στολῆς τόσο ἀνάμεσα στούς εἰδωλολατρικούς πλη-
θυσμούς τῆς αὐτοκρατορίας ὅσο καὶ στά γειτονικά
της ἀληθόδοξα ἔθνη, ἔργο πού δέν ἐγκατέλειψε οὔτε
στά χαλεπά χρόνια τῆς ἔξορίας καὶ τῶν δοκιμασιῶν
του (404-407). Ἰδιαίτερα μερίμνησε, ὅπως θά δοῦμε
στὴν συνέχεια, γιά τὸν εὐαγγελισμό τῶν Γότθων, τῶν
Φοινίκων, τῶν Σκυθῶν, τῶν Περσῶν, τῶν Κελτῶν,
τῶν Ἀρμενίων, τῶν Κιλίκων καὶ τῶν Ἀράβων.

1. Εὐαγγελισμός τῶν Γότθων

Οι Γότθοι, φυλή γερμανική, στά τέλη του 2ου αι. κατέβηκαν άπο τίς άκτές της Βαλτικής, όπου κατοικοῦσαν, και ἐγκαταστάθηκαν ἀνάμεσα στούς ποταμούς Τάναϊ (Ντόν) και ὸιστρο (Δούναβη). Ὁ ποταμός Δάνανπρις (Δνείπερος) χώριζε τούς Γότθους σε ἀνατολικούς (Ὀστρογότθους) και δυτικούς (Βησιγότθους). Τόν 3ο αι. πραγματοποίησαν ἀρκετές θαλάσσιες ἐπιδρομές στίς ἀκτές της Μαύρης Θάλασσας και τοῦ Αιγαίου Πελάγους. Συνάμα ἄρχισαν νά περνοῦν τόν ὸιστρο και νά εἰσχωροῦν στή ρωμαϊκή ἐπικράτεια. Ὁ Ετσι, ἦδη τόν 4ο αι. ποιῆσι οι Γότθοι ύπορετοῦσαν στό στρατό της αὐτοκρατορίας. Στά τέλη του ἴδιου αἰώνα, κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν Ούννων, ἀναγκάστηκαν νά ἐγκαταλείψουν μαζικά τή χώρα τους. Ὡς Εστείλαν τότε ἀντιπροσώπους στήν Κωνσταντινούπολη και ζήτησαν τήν ἄδεια νά ἐγκατασταθοῦν στή Θράκη, καλλιεργώντας τή γῆ και προσφέροντας

στρατιωτικές ύπηρεσίες. Άφοῦ τούς δόθηκε ἡ ἄδεια, ἐγκαταστάθηκαν ὅχι μόνο στή Θράκη, ἀλλά καὶ στήν εὐρύτερη Βαλκανική, καθώς καὶ στή Μικρά Ασία.

΄Η χριστιανική πίστη διαδόθηκε νωρίς άνάμεσα στούς Γότθους, άρχικά άπό τούς Χριστιανούς πού αιχμαλώτισαν στά μέσα τοῦ Ζου αι. κατά τίς ἐπιδρομές τους στήν Καππαδοκία καί τή Γαλατία, καί υστερα ἀπό τόν Μέγα Κωνσταντίνο (306-337). Ό αγιος αὐτοκράτορας, ἀφοῦ νίκησε τούς Γότθους καί τούς Σαρμάτες, ἐνδιαφέρθηκε γιά τόν εὐαγγελισμό τους, ἀλλά μέ περιορισμένη ἐπιτυχία. Εύρος ἐκχριστιανισμός τῶν Γότθων πραγματοποιίθηκε τόν 4ο αι. ἀπό τόν Καππαδόκη Οὐλφίμα, γιό Βησιγότθου καί Ἐλληνίδας, ὁ ὁποῖος ὅμως ἦταν, δυστυχῶς, αἰρετικός. Ό Οὐλφίμας, ἀφοῦ ὑπέγραψε στήν Κωνσταντινούπολη τό Σύμβολο τῶν «Ομοίων» Ἀρειανῶν (340), χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος Γοτθίας ἀπό τόν Ἀρειανό ἐπίσκοπο Νικομηδείας Εύσεβιο (341). Μετέφρασε τήν Άγια Γραφή στά γοτθικά καί ἐργάστηκε ὡς τό θάνατό του (383) γιά τή διάδοση τοῦ Ἀρειανισμοῦ στούς Βησιγότθους.

Ο ιερός Χρυσόστομος, ώς ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἀνέλαβε διμέτωπο ιεραποστολικό ἄγωνα γιά τή μεταστροφή τόσο τῶν Ἀρειανῶν ὅσο καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν Γότθων στὴν ὥρθόδοξη πίστη. Πρώτα-πρώτα γιά τούς Γότθους τῆς Κριμαίας χειροτόνησε ἐπίσκοπο τὸν «θαυμάσιο» Οὐνίλα, ὁ ὁποῖος ἔπειτα ἀπό λίγα χρόνια «κοιμήθηκε, ἀφοῦ κατόρθωσε πολλά καὶ μεγάλα», ὅπως ἔγραφε ὁ ἄγιος στὴ συνεργάτιδά του διακόνισσα Ὁλυμπιάδα. Ἐκτός ἀπό τὸν Οὐνίλα, χειροτόνησε, Ὕστερ' ἀπό κατάληπτη ἐκπαίδευση, καὶ ἄλλους Γότθους σὲ κατώτερους βαθμούς ιερωσύνης, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβαν τὴ διαποίμανση τῶν ὄμοεθνῶν τοὺς Χριστιανῶν. Ἔχοντας μάθει, μάλιστα, τὴν ἐλπινική γῆώσσα, μετέφραζαν ἀγιογραφικά καὶ λιατρευτικά κείμενα στὴ γοτθική ὑπό τὴν καθοδήγηση τοῦ ἵδιου τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ ιεράρχης μερίμνησε, ἐπίσης, γιά τὴν ἰδρυσην γοτθικοῦ μοναστικοῦ τάγματος στὸν ἄγρο τοῦ Προμάτου, τό ὁποῖο ἀσχολήθηκε μέ τὴν ἐκπόνηση μεταφράσε-

ων ἐκκλησιαστικῶν κειμένων. Στίς ἐκβολές τοῦ Ἰστρου ἴδρυσε ἄπλο ἔνα γοτθικό μοναστήρι, πού ἔγινε κέντρο εὐαγγελισμοῦ τῆς περιοχῆς. Στό μοναστήρι αὐτό κατέφυγε καὶ κρύψτηκε, γιά νά γλυτώσει ἀπό τή μανία τῶν ἑχθρῶν τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ παλαιός διάκονός του Σεραπίων, πού εἶχε γίνει στό μεταξύ ἐπίσκοπος Ἡρακλείας.

Στούς Ὁρθόδοξους Γότθους, πού ζοῦσαν στήν
Κωνσταντινούπολη, κυρίως ἐμπόρους καί στρατιώ-
τες πού ἔγκαταστάθηκαν ἐκεῖ μετά τή σύναψη εἰρή-
νης (381), ὁ ἀρχιεπίσκοπος παραχώρησε μιά ἐκκλη-
σία, ὅπου ἡ λατρεία γινόταν στά γοτθικά. Τήν ἐκκλη-
σία αὐτή ἐπισκεπτόταν συχνά καί ὁ Ἰδιος. Μιλοῦσε
στό ἐκκλησίασμα χροσιμοποιώντας μεταφραστή καί
κατόρθωσε νά μεταστρέψει στήν Ὁρθοδοξία πολυά-
ριθμους Ἀρειανούς Γότθους.

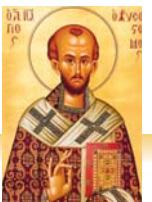
Μετά τήν ἐκδημία τοῦ Οὐνίλα, ὁ βασιλιάς τῆς Γοτθίας ἔστειλε στήν Βασιλεύουσα τόν διάκονο Μοδουάριο, ζητώντας νέο ἐπίσκοπο γιά τήν κώρα του. Ὁ ιεράρχης, ἐξόριστος ἥδη τότε, τό πληροφορήθηκε καί, ἀγωνιώντας μήπως σταλεῖ στήν Γοτθία πρόσωπο ἀκατάληπτο γι' αὐτή τήν ἀποστολήν, ἔγραψε στήν Ὄπλυμπιάδα καί τήν παρακάλεσε νά τοῦ στείλει τόν Μοδουάριο. Δέν εἶναι γνωστό ἂν τελικά ὁ διάκονος τόν ἐπισκέφθηκε, ἀλλά, ὅπως φαίνεται ἀπό μιάν ἐπιστολήν πού ἔστειλε ἀργότερα ὁ Χρυσόστομος στούς Γότθους μοναχούς τοῦ Προμώτου, πέτυχε τουλάχιστον τήν ἀναβολή τῆς ἐκδηλογίης ἐπισκόπου Γοτθίας.

2. Εύαγγελισμός τῶν Φοινίκων

Γύρω στά 400 ό Χρυσόστομος, μαθαίνοντας ὅτι στή Φοινίκη, ή εἰδωλοπλατρία ἀνθοῦσε, ἔστειλε ἐκείνης ὡς ιεραποστόλους «ἀσκητές πού φιλογίζονταν ἀπό τὸν θεῖον ζῆτον», ὅπως γράφει ὁ ἐπίσκοπος Κύρου Θεοδώρωτος, σύγχρονος τοῦ ἀγίου. Ἀλλωστε καί ὁ ἄγιος Πορφύριος, ἐπίσκοπος τῆς Γάζας, ζήτησε τὴν βιόθειά του γιά τὸν ἐκκριστιανισμὸν τῆς πόλης, ὅπου οἱ εἰδωλοπλάτρες ἤταν περίπου πενήντα χιλιάδες, ἐνῶ οἱ Χριστιανοί δέν ξεπερνοῦσαν τοὺς πεντακόσιους. Οἱ εἰδωλοπλάτρες, ὅμως, ἐπανειθημένα ἐπιτέθηκαν

έναντιόν τῶν ἱεραποστόλων, καταστρέφοντας τούς ναιούς καὶ τά καταλύματά τους. Ἡ εἰδωλοιλατρική ἀντίσταση ἔφτασε στό ἀποκορύφωμά της στά 405-406. Ὁ Χρυσόστομος ἦταν τότε ἔξοριστος, ἀλλά, παραβλέποντας τὴν προσωπική του ταπεινωρία, ἐνδιαφέρθηκε γιά τὸ ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Φοινίκης καὶ ἤκανε ὅ,τι μποροῦσε γιά νά τό ἐνισχύσει μέ iκανούς ἀνθρώπους καὶ μέ ἐφόδια.

Τόν Αὔγουστο τοῦ 404, καθώς ταξίδευε ἄρρωστος, μέ συνεχή πυρετό, πρός τόν μακρινό τόπο τῆς ἔχορίας του, τήν Κουκουσό τῆς Ἀρμενίας, ἔστειλε ἀπό τή Νίκαια μιάν ἐπιστολή στόν πρεσβύτερο Κωνστάντιο, ἡγετικό στέλεχος τῆς Φοινικικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἐπιστολή αὐτή ἀποτελεῖ κειμήλιο πολύτιμο γιά τήν ιστορία καὶ τή θεωρία τῆς ιεραποστολῆς. «...Ἀναχωρώντας ἀπό τή Νίκαια», τοῦ γράφει, «στέλνω στήν εὐσέβειά σου τοῦτο τό γράμμα καὶ σέ παρακαλῶ γι' αὐτό πού ποτέ δέν ἔπαψα νά σέ παρακαλῶ: Μή σταματήσεις νά κάνεις τό χρέος σου γιά τήν ιεραποστολή πού ἔξαρχης ἀνέλαβες, ἔστω κι ἂν γίνει βαρύτερος ὁ κειμώνας τοῦ διωγμοῦ, πού ἐπικρατεῖ ἐκεῖ, ἔστω κι ἂν γίνουν μεγαλύτερα τά κύματα τῶν δεινῶν· ἐννοῶ τό χρέος σου ν' ἀγωνιστεῖς γιά τήν κατάλυση τῆς ειδωλοθατρίας, γιά τήν ἀνέγερση ἐκκλησιῶν, γιά τήν καθηλιέργεια ψυχῶν. Μή ληγίσεις ἀπό τίς δυσκολίες. Ὁ καλός καπετάνιος δέν παρατάει τό πινδάλιο, ὅταν δεῖ τή θάλασσα ν' ἀγριεύει καὶ νά φουσκώνει. Καί ὁ καλός γιατρός δέν ἀφήνει τόν ἄρρωστο ἀβούθητο, ὅταν τόν δεῖ νά καταβάλλεται ἀπό τήν ἀσθένεια. Ἀντίθετα, μάλιστα, τότε πολύ περισσότερο θά χρησιμοποιήσει ὁ καθένας τους ὅλη του τή γνώση καὶ ἐπιτιδειότητα, γιά ν' ἀποτρέψει τόν κίνδυνο. Κι ἐσύ, λοιπόν, κύριέ μου ἐντιμότατε καὶ εὐλαβέστατε, δεῖξε τώρα πολύ ζῆλο. Μή λιποψυχεῖς ἀπό τά δυσάρεστα γεγονότα. Γιατί ὅχι μόνο δέν πρόκειται νά δώσουμε λόγο στόν Θεό γιά τά δεινά πού μᾶς προξενοῦν οι ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ θά ἀμειφθοῦμε γιά τήν ὑπομονή μας. Ἄν, ὅμως, δέν κάνουμε τό χρέος μας, ἀλλά ἀμελήσουμε, δέν πρόκειται νά σταθεῖ σάν δικαιολογία γιά τήν ἀμέλειά μας ἢ ὅποια δήποτε δυ-

ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

σχέρεια. Κλεισμένος στή φυλλακή, καί μάλιστα δεμένος στό βασανιστικό ξύλο, ἥταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά κι ἐκεῖ ἔκανε τό καθῆκον του. Τό ἴδιο καί ὁ προφήτης Ἰωάννης στήν κοιλιά τοῦ θαλάσσιου κήτους, καθώς καί οι Τρεῖς Παῖδες μέσα στό καμίνι, ὅπου τούς ἔριξαν. Κανένας τους δέν ἔγινε ράθυμος ἀπό τίς δυσκολίες. Αὐτά, πλοιόν, φέρνοντας στό νοῦ σου, κύριέ μου, μήν πάψεις νά φροντίζεις γιά τίς ἀνάγκες τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Φοινίκης, τῆς Ἀραβίας καί ὅλης τῆς Ἀνατολῆς. «Οσο πιό ἀνυποχώρητα κάνεις τό καθῆκον σου, παρ' ὅλα τά ἐμπόδια πού συναντᾶς, τόσο μεγαλύτερη θά είναι ἡ ἀμοιβή σου. Καί μή διστάζεις νά μοῦ γράφεις συχνά-πυκνά. Γιατί, ὅπως ἔμαθα τώρα, ἔδωσαν διαταγή νά ἔξοριστῷ ὅχι στή Σεβάστεια, ἀλλά στήν Κουκουσό, ὅπου θά σοῦ είναι πολύ εὔκολο νά μοῦ στέλνεις γράμματα. Νά μοῦ γράφεις, πλοιόν, πόσοι ναοί κτίστηκαν μέσα σ' ἔνα χρόνο καί ποιοί ιεραπόστολοι ἤρθαν στή Φοινίκη καί ἄν ἔχει σημειωθεῖ πρόοδος στήν ιεραποστολή. Ἐδῶ στή Νίκαια βρῆκα κι ἔναν ἔγκλειστο μοναχό, πού τόν ἔπεισα νά ἔρθει κοντά σου. Μόλις φτάσει στή Φοινίκη, εἰδοποίησέ με... Ἰδιαίτερα νά παρακαλᾶς ὅσους είναι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, νά προσεύχονται θερμά καί ἀδιάλειπτα, ὥστε νά σταματήσει ἡ τρικυμία πού ἀπειλεῖ ὅλη τήν οίκουμένη. Γιατί ἀνυπόφορες δοκιμασίες βρῆκαν τίς πόλεις καί τίς Ἐκκλησίες τόσο τῆς Ἀσίας ὅσο καί ἀλλων περιοχῶν...». Ὁ πρεσβύτερος Κωνστάντιος δέν περιορίστηκε σέ μιά γραπτή ἀπάντησην. Πολύ σύντομα ἐπισκέφθηκε τόν ἀρχιεπίσκοπο στήν Κουκουσό, γιά νά συζητήσει μαζί του τά προβλήματα τῆς ιεραποστολῆς τῆς Φοινίκης, μάλιστα μετά τό διωγμό πού είχαν σπάσει οι εἰδωλοιτέρες ἔναντίον τῶν ιεραποστόλων.

Στή Φοινίκη ἔστειλε ὁ ἄγιος καί κάποιον εὐλαβέστατο πρεσβύτερο Ἰωάννη, ὅπως μαθαίνουμε ἀπό ὀραίοτατη παραίνετική ἐπιστολή του πρός τούς ιεραποστόλους: «... Προσέξτε μή σᾶς ἔγειλάσει κανέίς καί μή τήν πρόφαστο τοῦ διωγμοῦ σᾶς κάνει νά φύγετε ἀπό τή Φοινίκη, ἔγκαταλείποντας τήν ιεραποστολή. Τό ἀντίθετο. «Οσο περισσότερες είναι οι δυ-

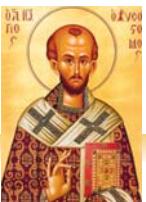
σκοπίες, ὅσο φοβερότερα είναι τά κύματα, ὅσο μεγαλύτερη είναι ἡ φουρτούνα, τόσο πιό σταθεροί νά μένετε, δείχνοντας ζωηρότερη προθυμία καί ἐντείνοντας τή δραστηριότητα, τή νήψη καί τήν προσοχή σας, ὥστε νά μήν γκρεμιστεῖ τό ὠραιότατο οἰκοδόμημα τῆς ιεραποστολῆς, πού μέ τόσους κόπους κτίσατε, καί νά μήν πάει χαμένη ἡ πνευματική καθηλιέργεια τῶν ψυχῶν, πού μέ τόση ἐπιμέλεια πραγματοποιήσατε. Μήν ξεχνάτε πώς ὁ παντοδύναμος Θεός μπορεῖ καί τό διωγμό νά σταματήσει καί σ' ἐσᾶς νά δώσει τό μισθό τῆς ύπομονῆς. Καί, βέβαια, ἄν ὅλα πίγαιναν καλά, ἡ ἀμοιβή σας δέν θά ἥταν τόσο μεγάλη ὅσο είναι τώρα, πού ύπάρχουν πολλές δυσκοπίες, πολλή ταραχή, πολλοί ἔχθροι. Σκεφθεῖτε πόσους κόπους καταβάλλατε, σκεφθεῖτε πόσα βάσανα ύπομείνατε, σκεφθεῖτε πόσα κατορθώματα πραγματοποιήσατε, σκεφθεῖτε πόσο περιορίσατε τήν εἰδωλοιλατρία καί πόσο προόδευσε, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ιεραποστολή στή Φοινίκη. Σκεφθεῖτε ἀκόμα ὅτι τώρα σᾶς ἔξιζει μεγαλύτερος μισθός καί ὅτι γρήγορα ὁ Κύριος θά καταργήσει τά ἐμπόδια καί θά σᾶς ἀμείψει γιά τήν ύπομονή σας. Κάνετε κουράγιο! Μείνετε ἀκλόνητοι!» Αλλωστε, δέν θά στερηθεῖτε τίποτα, γιατί ἔδωσα ἐντολή νά σᾶς στέλνουν ὅτι χρειάζεστε, ὅπως καί πρώτα, ὥστε νά ἔχετε ἄφθονα τά μέσα –καί ροῦχα καί παπούτσια καί τρόφιμα– γιά τούς ἀδελφούς. Καί ἄν ἔγω, πού ἀντιμετωπίζω τόσες θλίψεις καί δυσκοπίες, ἔξόριστος καθώς είμαι στήν Κουκουσό, τόσο πολύ φροντίζω γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου σας, πολύ περισσότερο ἐσεῖς οἱ ἕδιοι πρέπει νά κάνετε ὅτι περνάει ἀπό τά χέρια σας, ὅταν μάλιστα ἔχετε ἄφθονα τά ἀναγκαῖα ύλικά μέσα. Σᾶς παρακαλῶ, πλοιόν, νά μή φοβάστε κανέναν... Μείνετε σταθεροί, ἀσάλιευτοι, ἀπαραπλάντοι, μέ τήν ἐλπίδα σας στόν Θεό καί στή συμπαράστασή Του, πού είναι ἀνώτερη ἀπό καθητή. Μόλις λάβετε τό γράμμα μου, νά μοῦ ἀπαντήσετε δίχως καθυστέρηση γιά ὅλα τά ζητήματα τῆς ιεραποστολῆς. Σᾶς ἔστειλα τόν εὐλαβέστατο πρεσβύτερο Ἰωάννη, γιά νά σᾶς βοηθήσει καί νά σᾶς στηρίξει. Ἐκανα τό καθῆκον μου ἀπέναντί σας μέ τά παρηγορητικά μου λόγια, τίς ἐνισχυτικές συμβουλές

καί τήν ἄφθονη παροχή τῶν ἀναγκαίων μέσων, ὥστε νά μή σᾶς λείπει τίποτα. «Αν, ύστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, δέν κάνετε ὅτι σᾶς γράφω, ἀλλά καί ν' ἀρπάζει ἀπό τήν παράταξη τοῦ σατανᾶ τούς ἀνθρώπους πού είχαν πάει μέ τό μέρος του, καί νά μήν ἀφήνει τούς ἀλλούς νά πέσουν στά χέρια του. Αὐτό είναι γνώρισμα ἀνώτερος καί ἄγρυπνης ψυχῆς, ὅπως ἡ δική σου. Αὐτό είναι ἔργο πού ἔξιζει μύρια στεφάνια καί ἄφατα βραβεῖα. Αὐτό είναι κατόρθωμα ἀποστολικό... Νά μοῦ γράφεις, πλοιόν, συχνά, ἐνώ θά βρίσκεσαι στό δρόμο γιά τή Φοινίκη... Γιατί πολύ ἐνδιαφέρομαι καί φροντίζω γιά τή Φοινίκη. Γιατί πολύ ἐνδιαφέρομαι καί φροντίζω γιά τήν ιεραποστολή. Καθημερινά θέλω νά μαθαίνω γι' αὐτήν... Καί δέν θά πάψω νά κάνω τό ἴδιο καί μόνος καί μέ τή βοήθεια ἀλλων, πού θά μποροῦν νά βοηθήσουν. Κι ἄν ἀκόμα χρειαστεῖ μύριες φορές νά γράψω στήν Κωνσταντινούπολη, γιά νά ἔχεις κάθε εὔκολία, κι αὐτό θά τό κάνω. Κάνε, πλοιόν, κι ἐσύ γιά χάρη μου ὅτι ἔξαρταις ἀπό σένα. Δεῖξε ἄγρυπνο φρόνημα καί μεγάλη προθυμία γιά τό ιεραποστολικό ἔργο. Κι ἄν χρειαστεῖ νά σταλοῦν καί ἀλλοί ἀδελφοί ιεραπόστολοι, κι αὐτό νά μοῦ τό γνωστοποιήσεις... Φύγε γρήγορα, βιάσου, γιά νά μπορέσεις, πρίν μπεῖ ὁ χειμώνας, ν' ἀποτελείωσεις τούς ναούς πού είναι δίχως στέγη».

Προτρέποντας κι ἔναν ἀλλό πρεσβύτερο, τόν Ρουφίνο, νά τρέξει στή Φοινίκη γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ θείου ἔργου, ὁ μεγάλος ἔξόριστος ἔγραφε: «... Εμαθα ὅτι στή Φοινίκη οι εἰδωλοιλάτρες στήκωσαν πάλι διωγμό, καί μάλιστα ἄγριο, ἔναντίον τῶν Χριστιανῶν, καί ὅτι ἀπό τούς ιεραποστόλους μοναχούς ἀλλοίοι πληγώθηκαν καί ἀλλοίοι θανατώθηκαν. Γι' αὐτό σέ προτρέπω ἔνθερμα νά φύγεις τό γρηγορότερο καί νά πᾶς στή Φοινίκη, γιά νά προστεθεῖς στήν όμάδα τῶν ιεραποστόλων. Γνωρίζω καλά ὅτι καί μέ τήν ἐμφάνισή σου μόνο θά κατατροπώσεις τούς ἀντιπάλους, χρησιμοποιώντας ὡς ὅπλα τήν προσευχή σου, τήν εὐθύτητά σου, τήν καρτερία σου καί τή γνωστή γενναιοτήτα σου. Ετσι, καί τή μανία τῶν εἰδωλοιλατρῶν θά σταματήσεις καί τούς Χριστιανούς θά ἐμψυχώσεις καί πολλά ἀλλοία καλά θά κάνεις. Μήν ἀργεῖς, πλοιόν, καί μήν ἀναβάλλῃς τήν ἀναχώρησή σου. Ξεκίνα ὅσο ποσό σύντομα μπορεῖς. Ας αὐξήσουν τήν προθυμία σου σόσα σοῦ ἔγραψα. Αν ἔβλεπες ἔνα σπίτι νά καίγεται, ἀσφαλῶς δέν θά τό προσπερνοῦσες ἀδιάφορα. Θά ἔτρεχες βιαστικά καί θά ἔκανες τά πάντα γιά νά σβήσεις τή φωτιά είτε μόνος σου είτε μαζί μέ ἀλλούς. Καί τώρα, πλοιόν, ἐπειδή μιά παρόμοια φωτιά ἄναψε στή Φοινίκη, τρέξε ἐκεῖ χωρίς χρονοτριβή. Ετσι θά βγει ὁπωδόποτε κάτι καλό καί τά πράγματα θά διορθωθοῦν πολύ. Ο καθένας, βιλέπεις, μπορεῖ νά κάνει ιεραποστολή κάτω ἀπό όμαλές συνθῆκες, ὅταν κανένας δέν τοῦ ἔναντιώνται, ὅταν ὅλα είναι ἥρεμα καί γαλήνια. Απεναντίας, μόνο ἔνας γενναῖος ἄνδρας

μπορεῖ, ὅταν ὁ διάβολος μανιάζει ἔναντίον του καί οι δαίμονες τόν πολεμοῦν, ὅχι μόνο νά μένει σταθερός καί ἀληγιστός, ἀλλά καί ν' ἀρπάζει ἀπό τήν παράταξη τοῦ σατανᾶ τούς ἀνθρώπους πού είχαν πάει μέ τό μέρος του, καί νά μήν ἀφήνει τούς ἀλλούς νά πέσουν στά χέρια του. Αὐτό είναι γνώρισμα ἀνώτερος καί ἄγρυπνης ψυχῆς, ὅπως ἡ δική σου. Αὐτό είναι ἔργο πού ἔξιζει μύρια στεφάνια καί ἄφατα βραβεῖα. Αὐτό είναι κατόρθωμα ἀποστολικό... Νά μοῦ γράφεις, πλοιόν, συχνά, ἐνώ θά βρίσκεσαι στό δρόμο γιά τή Φοινίκη... Γιατί πολύ ἐνδιαφέρομαι καί φροντίζω γιά τή Φοινίκη. Γιατί πολύ ἐνδιαφέρομαι καί φροντίζω γιά τήν ιεραποστολή. Καθημερινά θέλω νά μαθαίνω γι' αὐτήν... Καί δέν θά πάψω νά κάνω τό ἴδιο καί μόνος καί μέ τή βοήθεια ἀλλων, πού θά μποροῦν νά βοηθήσουν. Κι ἄν χρειαστεῖ νά σταλοῦν καί ἀλλοί ἀδελφοί ιεραπόστολοι, κι αὐτό νά μοῦ τό γνωστοποιήσεις... Φύγε γρήγορα, βιάσου, γιά νά μπορέσεις, πρίν μπεῖ ὁ χειμώνας, ν' ἀποτελείωσεις τούς ναούς πού είναι δίχως στέγη στέγη».

Σ' ἔναν ἀλλό ιεραπόστολο, τόν πρεσβύτερο Γερόντιο, ὁ ὁποῖος γιά λόγους ύγειας καί διάφορες ἀλλοίες είχε ἀναγκαστεῖ νά ἀποσυρθεῖ πρόσκαιρα ἀπό τήν ἐνεργή δράση, ἔγραφε: «... Πολύ περισσότερο τώρα πρέπει νά κάνεις καί νά ύποφέρεις τά πάντα, ὥστε νά μήν ἀφήσεις ἔρημο τόν καλό σου πνευματικό ἄγρο, μήτε ν' ἀφήσεις νά καταστραφεῖ τίποτε ἀπό ὅσα μέχρι σήμερα ἔχουν κατορθωθεῖ. Παρακαλῶ, πλοιόν, τήν εὐηλάβεια σου, ὁσο μεγαλύτερη είναι ἡ κακοκαιρία καί ὅσο περισσότερες τά δεινά καί ὅσο πιό ἰσχυρά τά ἐμπόδια καί ὅσο πιό πολλοί οι ἐπίβουλοι, τόσο περισσότερες τά πάντα καί ὅσο νά ἔχεις ἀκατάβητο φρόνημα. Άφοῦ, μάλιστα, προτρέψεις καί ἀλλοίους ν' ἀναλάβουν μαζί σου αὐτό τό σπουδαῖο ἔργο, νά πάτε στή Φοινίκη ὁσο πιό γρήγορα μπορεῖτε... Αν καθήσεις στό σπίτι σου δέν θά κερδίσεις ὅσα ἔκει: τή σωτηρία τόσων ψυχῶν, τό μισθό γιά τήν ἀντιμετώπι-

ση τῶν κινδύνων, τήν ἀμοιβή γιά τήν προθυμία σου. Συνειδητοποιώντας, ποιόν, ποιά στεφάνια θ' ἀποκτήσεις, μήν καθυστερεῖς καί μήν ἀναβάλλεις. Μόλις ἀναρρώσεις, ἔτοιμάσου γιά τό ταξίδι... Διῶξε κάθε δισταγμό καί πήγαινε γρήγορα στή Φοινίκη. Καί μόλις φτάσεις, γράψε μου, γιά νά δοκιμάσω πολλή παρηγοριά ἐδῶ, στήν πικρή ἐρημιά, ὅπου βρίσκομαι. Γιατί, ἃν μάθω ὅτι πῆγες ἐκεῖ μέ τήν ἀπόφασην νά κάνεις καί νά ύποφέρεις τά πάντα γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἀδειηφῶν μας, ἀπό τή μεγάλη μου εὔχαριστησην οὕτε κάν θά θεωρῶ πώς εἶμαι ἐξόριστος στήν ἐρημιά...».

Γιά τήν ἀποστολήν νέων ἐργατῶν στόν ιεραποστολικό ἄγρο τῆς Φοινίκης, ὁ ἅγιος ἥρθε σε ἐπικοινωνία καὶ μὲ τούς μοναχούς τῆς Μονῆς τοῦ Ἅγίου Πουβλίου στό Ζεῦγμα, κοντά στόν ποταμό Εὐφράτη, στήν ὅποια ἔγκαταβίωναν "Ἐλλήνες καὶ Σύροι. Τό μοναστήρι ἐκεῖνο εἶχε δύο χωριστούς περιβόλους, δύο ἡγουμένους, "Ἐλλήνηνα καὶ Σύρο, καὶ μία ἐκκλησία, ὅπου ἡ θεία λατρεία γινόταν καὶ στίς δύο γῆλωσσες. Ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε στούς ἡγουμένους, ζητώντας τους νά ἐνισχύσουν μέ μοναχούς τό ιεραποστολικό τάγμα τῆς Φοινίκης. Καί τό πέτυχε. "Evas ἀπό τούς μοναχούς πού στάλθηκαν, ὁ Νικόλαος, πού ἤταν καὶ ιερέας, μέ τήν ίκανότητα καὶ τόν ἐνθουσιασμό του ἀναδείχθηκε σ' ἑνα ἀπό τά πιό δραστήρια στεφέχη τῆς φοινικικῆς ιεραποστολῆς.

Γιά τόν τρόπο μέ τόν όποιο καί έξόριστος ό Ιωάννης ένίσχυε τίς ιεραποστολές μέ ύλικά μέσα καί πρόσωπα, χαρακτηριστικά είναι δύο γράμματά του στόν πλούσιο φίλο του Διογένη ἀπό τήν Ἀντιόχεια. 'Ο Διογέντος τοῦ ἔστειλε στήν Κουκουσό διάφορα δῶρα μέ τόν εὔσεβή ύπηρέτη του Ἀφραάτη. Μά ό ἄγιος τοῦ τά ἐπέστρεψε μαζί μ' ἔνα γράμμα, στό όποιο μεταξύ ἄλλων ἔγραφε: «... Σέ παρακαλῶ νά μή λυπηθεῖς γιά τήν ἐπιστροφή τῶν δώρων σου. Μέ τίμουσες μέ τήν ἀποστολή τους. Σοῦ τά ἐπιστρέψω, ὅμως, ὅχι ἐπειδή σέ καταφρονῶ οὕτε ἐπειδή ἀμφισβητῶ τήν εὐγένειά σου, ἀλλά ἐπειδή δέν τά χρειάζομαι. Τό ίδιο, ἄλλωστε, ἔκανα καί σέ ποιηλές ἄλλες παρόμοιες περιπτώσεις...».

· Ο Διογένης, ώστόσο, ἔστειλε πάθι τά δῶρα του

στόν ἄγιο μέ τόν Ἀφραάτη. Αὐτή τή φορά ὁ εὔσεβής ὑπηρέτης τοῦ Διογένη οὕτε ἔφευγε ἀπό τίν Κουκουσό οὕτε ἔπαιρνε γράμμα γιά τόν κύριό του, ἃν δέν κρατοῦσε τά δῶρα ὁ Ἰωάννης. Τότε ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ πρότεινε νά πάει τά δῶρα στούς ἐμπερίστατους ιεραποστόλους τῆς Φοινίκης. Ὁ Ἀφραάτης μέ χαρά δέκτηκε ὅχι μόνο αὐτό νά κάνει, μά καί νά προστεθεῖ ὁ Ἰδιος στή χορεία τῶν ιεραποστόλων, ἃν βέβαια τοῦ τό ἐπέτρεπε ὁ Διογένης. Τό συγκινητικό τοῦτο γεγονός τό μαθαίνουμε ἀπό τό δεύτερο γράμμα τοῦ Χρυσοστόμου πρός τόν Διογένη: «Ἄφοι ἔγραψα τίν προηγούμενη ἐπιστολή, βλέποντας τόν ἐντιμότατο

καί εύηλαβέστατο Ἀφραάτη νά ἔχει κολπήσει ἐδῶ καί νά μή φεύγει, ἀπειλώντας πώς οὕτε γράμμα θά ἔπαιρνε ἀπό μένα, ἂν δέν κρατοῦσα τά δῶρα σου, σκέφτηκα νά τόν στείλω (στή Φοινίκη) ώς ὑπόδειγμα... Πρότρεψέ τον νά γίνει διάκονος τῆς καλῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας (τῆς ιεραποστολῆς). Γνωρίζεις πόσο θά είναι τό κέρδος τόσο ἀπό τίνη παρουσία τοῦ Ἀφραάτη στή Φοινίκη ὅσο καί ἀπό τά πλούσια δῶρα σου. Θά πάρεις διπλή ἀμοιβή, καί γιά τή γενναιοδωρία σου πρός τούς ἀνθρώπους πού κατηχοῦν στή Φοινίκη τούς εἰδωλοιλάτρες καί ἀγωνίζονται γιά τήν ἀνέγερση ἐκκλησιῶν, καί γιά τήν ἀποστολήν ἐνός τόσο ἄξιου ἄνδρα, πού θά τούς ἀνακουφίσει, τώρα μάθηστα πού τόσες δυσκολίες ἀντιμετωπίζουν καί τόσο πολεμοῦνται ἀπό πολλούς. Κατάλαβε τή σπουδαιότητα τῆς ὑποθέσεως καί μήν ἀφήσεις τόν Ἀφραάτη ν' ἀναβάλλει οὕτε γιά λίγο. Χωρίς ἀργοπορία στείλη τον (στή Φοινίκη). Μ' αὐτή τήν προθυμία σου θά ἔξασφαλίσεις μεγάλη ἀμοιβή ἀπό τόν φιλάνθρωπο Θεό».

«Ή έπιτυχημένη διεξαγωγή τοῦ εύαγγελισμοῦ τῆς Φοινίκης», παρατηρεῖ εὕστοχα ό ἀρχιμ. Γεώργιος Γρηγοριάτης, «μᾶς ὑποδεικνύει τούς ἀπαραίτητους ὅρους γιά τὴν ἐπιτυχία κάθε παρόμοιας ἀποστολῆς. Πρῶτος ὅρος εἶναι ἡ ὑπαρξη θερμούργοιο ἐκκλησια- στικοῦ ἄνδρα, ὅπως ὁ Χρυσόστομος, γιά νά διεγεί- ρει, νά ἐμπνέει καί νά κατευθύνει τούς ἀνθρώπους καί τό ἔργο. Δεύτερος ὅρος εἶναι ἡ ὄργανωση καί ἡ οἰκονομική ὑποστήριξη τοῦ ἔργου. Καί τρίτος ὅρος εἶναι ἡ ἐξεύρεση τῶν κατάλληλων ἀνθρώπων, καί

μάθηστα τῶν μοναχῶν, καὶ ἡ συνεχής ἐνίσχυση καὶ
ἀναζωπύρωση τοῦ ζήλου τους. Οἱ τρεῖς αὐτοί ὅροι
πιστεύουμε πώς εἶναι καὶ σόμερα ἀπαραίτητοι γιά τήν
εὔόδωση τῶν ἱεραποστολικῶν σχεδίων τῆς Ἐκκλη-
σίας μας».

3. Εύαγγελισμός τῶν Σκυθῶν

Τό ιεραποστολικό ἐνδιαφέρον τοῦ Χρυσοστόμου
ἔφτασε ὡς τή μακρινή Σκυθία.

Οι Σκύθες ζοῦσαν νομαδικά πάνω ἀπό τήν Κρη-
μαία καί βόρεια ἀπό τόν ποταμό Ἰστρο. Τά πρώτα
σπέρματα τοῦ Χριστιανισμοῦ τά δέξτηκαν ἀπό τούς
κατοίκους τῆς Καππαδοκίας, πού πήγαιναν στή Σκυ-
θία εἴτε αὐτόβουλα, γιά νά ἐπισκεφθοῦν Καππαδό-
κες μετανάστες, εἴτε ώς ἀπεσταλμένοι τῆς Ἐκκλησίας,
γιά νά ἐνισχύσουν τούς Χριστιανούς πού καταδιώκο-
νταν ἐκεῖ. Γιά τόν συστηματικό εύαγγελισμό τῶν
Σκυθῶν, ὅμως, ἐνδιαφέρθηκε ὁ Χρυσόστομος, ὁ
ὅποῖος, ὅπως γράφει ὁ Ἑκκλησιαστικός ιστορικός Θε-
οδώροπος Κύρου, «μαθαίνοντας ὅτι κάποιοι ἀπό
τούς νομάδες, πού εἶχαν ἐγκατασταθεῖ κοντά στόν
Ἰστρο, διψοῦσαν τή σωτηρία, δέν εἶχαν ὅμως κανέ-
ναν γιά νά τούς προσφέρει τά σωτήρια νάματα, ἀνα-
ζήτησε ἄνδρες πού ποθοῦσαν νά μιμηθοῦν τήν ἀπο-
στολική φιλοπονία, καί τούς ἔστειλε ἐκεῖ».

΄Η προσπάθεια τῶν ἱεραποστόλων φαίνεται πώς στεφανώθηκε μέ επιτυχία, ἀφοῦ ὁ Θεοδώρος μᾶς πιληροφορεῖ ὅτι ὁ ἴδιος παρέδωσε στὸν ἐπίσκοπον Ἀγκύρας Λεόντιο ἐπιστολές τοῦ Χρυσοστόμου, «μέ τίς ὄποιες τοῦ ἀνακοίνων τί μεταστροφή τῶν Σκυθῶν καὶ τοῦ ζητοῦσε νά στείλει ποιμένες γιά τὴν πνευματική τους καθοδήγηση».

Τέσσερις σχεδόν αιώνες ἀργότερα, ὁ Μέγας Φώτιος, ἐγκωμιάζοντας τὸν Χρυσόστομο, θά πεῖ ὅτι «συγγενεύει μὲ τοὺς ἀγίους ἀποστόλους», ἐπειδή «πρῶτος ἔστησε χριστιανικά θυσιαστήρια ἀνάμεσα στοὺς ἀμαξόβιους Σκύθες».

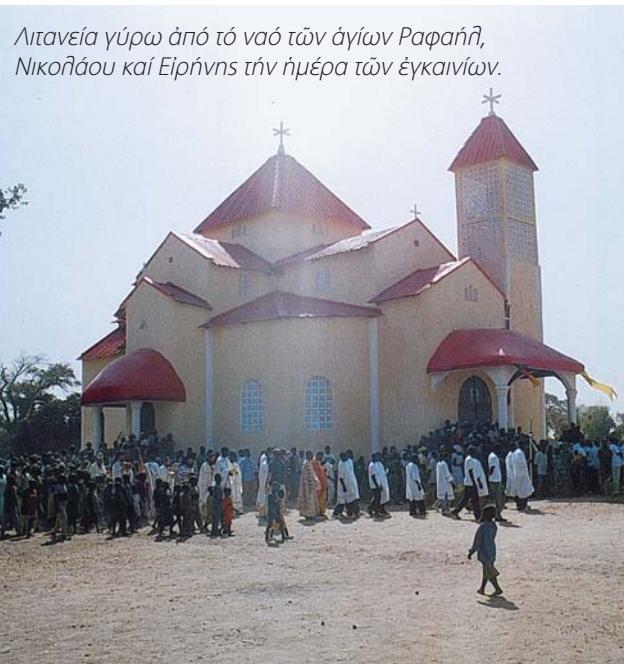
4. Εύαγγελισμός τῶν Περσῶν, Κελτῶν, Ἀρμενίων, Κιλίκων καὶ Ἀράβων

Πόθος ἱερός τοῦ μεγαλόπνουοι ἱεράρχη ἦταν καὶ ὁ

έκχριστιανισμός τῶν εἰδωλοθατρῶν Περσῶν. Μετά τὸν ἔξιντάχρονο (339-399) ἀνελέπο διωγμό τῶν Χριστιανῶν τῆς Περσίας ἀπό τὸν βασιλιά τῆς χώρας Σαπώρ (310-379) καὶ τούς διαδόχους του, διωγμό πού εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴ διάλυση τῆς Περσικῆς Ἐκκλησίας, στὸ θρόνο ἀνέβηκε ὁ διαιθλακτικός Ἰσδιγέρδης Α' (399-420). Ὁ Χρυσόστομος φρόντισε νά ἐπωφεληθεῖ ἀμέσως ἀπό τὴν εὐνοϊκή ἀλλαγή. Τό 400, πλοιόν, ἔστειλε στὴν Περσία τὸν ικανό ἐπίσκοπο Μαρτυροπόλεως Μαρουθᾶ, παλαιό φίλο του, ὁ ὁποῖος κατόρθωσε νά κερδίσει τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἰσδιγέρδη, νά ἀνασυγκροτήσει τὴν ιεραρχία τῆς Περσικῆς Ἐκκλησίας καὶ νά οἰκοδομήσει νέous ναούς. Ὁ ἄγιος Ἰωάννης ἔδειχνε ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον γιά τὶς ἐκεῖ ἔξελίξεις καὶ παρακολουθούσε ἄγρυπνα τὶς ἐνέργειες τοῦ Μαρουθᾶ, ὁ ὁποῖος ὅμως τό 403, στὴ σύνοδο «παρὰ τὴν Δρῦν», παρασύρθηκε ἀπό τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τὸν καταψήφισε. Ὁ μεγαλόκαρδος ιεράρχης, ὥστόσο, λησμονώντας τὴν ἔχθρική στάση τοῦ Μαρουθᾶ γιά χάρη τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν Περσῶν, τοῦ ἔγραψε ἀπό τὸν τόπο τῆς ἔξορίας του δύο ἐπιστολές, ζητώντας τὴ συνεργασία του. Δυστυχῶς, ὁ Μαρουθᾶς δέν ἀπάντησε. Γι' αὐτό ὁ ἄγιος ἔγραψε στὴν Ὀλυμπιάδα, παρακαλώντας τὴν νά συναντήσει τὸν Μαρουθᾶ καὶ νά τὸν πείσει νά δεχθεῖ τὴ συνεργασία. Αὔτος, μολαταῦτα, δέν συγκινήθηκε, καθὼς φαίνεται, ἀπό τὴν ἀμνησικακία καὶ ἀπό τὸν ἀποστολικό ζῆτο τοῦ ἔξοριστου ἀρχιεπισκόπου.

Ἐτσι, οὕτε ὁ Χρυσόστομος οὕτε κι ἐμεῖς, οἱ μεταγενέστεροι, μάθαμε περισσότερα γιά τὴν ιεραποστολή τῆς Περσίας, ὅπως δέν μάθαμε οὕτε καὶ γιά τὶς ιεραποστολές πού ὀργάνωσε ὁ ἀκαταπόντος ιεράρχης σὲ ἄλλης χῶρες –στὴν Κελτική, τὴν Ἀρμενία, τὴν Κιλικία καὶ τὴν Ἀραβία. Γιατί, στὸ μεταδύ, πῆρε τὴν εἰδηση τῆς νέας ἔξορίας του στὴν Πιτυούντα, ὅπου ὅμως δέν πρόλαβε νά φτάσει. "Υστερ" ἀπό τρίμηνη ἔξαντηπτική πορεία, ἄφοσε τὴν τελευταίᾳ του πνοή στὰ Κόμανα τοῦ Πόντου, στὶς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407.

'Επίσκεψη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ.κ. Ἰακώβου στὴν Ἱερά Μητρόπολη Καμερούν (21-28/1/07)

Λιτανεία γύρω ἀπό τὸ ναό τῶν ἁγίων Ραφαήλ,
Νικολάου καὶ Ειρήνης τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων.

E

ὔπολογία, τιμή καὶ ἑκδήλωση ἀγάπης γιά τὸ ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καμερούν ἀποτέλεσε ἡ σύντομη ἀλλὰ μεστή ἐμπειριῶν καὶ εὐλογῶν, ἐπίσκεψη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου καὶ τῆς συνοδείας του στὴ φιλόξενη χώρα τοῦ Καμερούν.

Ο Σεβασμιώτατος ἀφίχθη τὴν Κυριακή 21 Ἰανουαρίου ἀεροπορικῶς στὴν πόλη τοῦ Γιαουντέ συνοδευόμενος ἀπό τοὺς Ἀρχιμ. π. Κύριλλο Συκῆ, Ἀρχιμ. π. Μιχαήλ Τυροπώλη καὶ ὄμαδα πέντε πιστῶν ἀπό τὸν Μυτιλήνην.

Τὴν ἐπομένην 22a Ἰανουαρίου ἀνεχώρησαν, μετά ἀπό πολλές καθυστερήσεις καὶ ἀναβολές τῆς πτήσεως, ἀεροπορικῶς γιά τὴν πόλη Γκάρουα τοῦ Β. Καμερούν ὅπου τούς ὑπεδέχθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος.

Τὴν 23η Ἰανουαρίου ἀνεχώρησαν ὄδικῶς γιά τὸ Ἱεραποστολικό Κέντρο τῶν Ἅγιων 12 Ἀποστόλων τοῦ Κατράνγκ. Συγκεκριμένος σκοπός τῆς ἐπισκέψεως ἦταν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἅγιων Νεοφανῶν Μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης στὸ χωριό Ντατσέκα τοῦ Β. Καμερούν ὁ ὄποιος ἀνοικοδομήθη μὲ τὴν εὐγενή ὑποστήριξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης καὶ τῆς Οσιολ. Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἅγιων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης, Εὐγενίας Μοναχῆς.

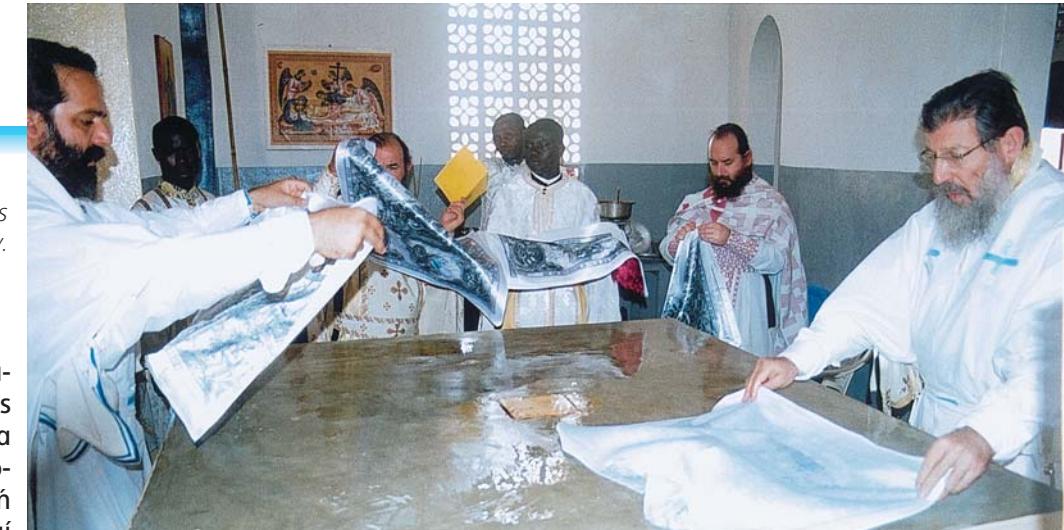
Κατά τὴν πορεία πρὸς τὸ Ἱεραποστολικό Κέντρο ὁ Σεβασμ. Μυτιλήνης καὶ ἡ συνοδεία του ξεναγήθηκαν ἀπό τὸν Μητρ. Καμερούν στὶς ἐνορίες τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὸ χωριό Ντούκουλα (προσφορά τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος») καὶ Ἅγιου Γερασίμου στὸ χωριό Γουάι.

Ἀργά τὸ ἀπόγευμα ἔφθασαν στὸ χωριό Ντατσέκα ὅπου οἱ πιστοί μαζεμένοι στὸ προαύλιο τοῦ Ναοῦ ἐπεφύλαξαν θερμή ὑποδοχή στούς ἐπισκέπτες.

Στὴν συνέχεια ἔφθασαν στὸ Ἱεραποστολικό Κέντρο τοῦ Κατράνγκ ὅπου προσκύνησαν τὸν Ναό τῶν Ἅγιων 12 Ἀποστόλων καὶ τοὺς ὑποδέχθηκαν δεκάδες παιδιά τραγουδώντας μὲ τὰ τάμ-τάμ αὐτοσχέδια τραγούδια καὶ χορούς τῆς φυλῆς τῶν Τίπουρι.

Ο Σεβασμιώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νά δεῖ ἀπό κοντά τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου, τὸ Ἀγροτικό Ἰατρεῖο, τὴν ἡμιτελή αἰθουσα ποιληπλῶν χρήσεων-κλινική, τὸ ἐργαστήριο μεταλλικῶν κατασκευῶν καὶ τοὺς λοιπούς βοηθητικούς χώρους πού δίνουν μιά νέα διάσταση στὴν ὅπλη Ἱεραποστολική προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καμερούν καὶ θά δώσουν τὴν δυνατότητα στὸ μέλλον νά φιλοξενηθοῦν κατηχητικά, ἐπιμορφωτικά

Ο καθαγιασμός
τῶν Ἀντιμηνσίων.

καὶ ἐπαγγελματικά σεμινάρια καὶ ἐνημερωτικές συνάξεις γιά θέματα ὑγείας καὶ ἀποτελεῖ μοναδικό Κέντρο γιά τὴν δύσκολην περιοχή καὶ τὶς ἴδιαιτερες συνθῆκες τοῦ Β. Καμερούν.

Τὴν ἐπομένην 24n Ἰανουαρίου ἦταν ἡ καθορισμένη ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἅγιών Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης. Κατά τὴν μετάβασή του ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος ἐπισκέφθηκε τὸ Δημοτικό Σχολεῖο τῶν Γκαγκάλων καὶ διένειμε γραφική υῆπη καὶ καραμέλες στούς μικρούς μαθητές καὶ συνέχισε τὴν πορεία του πρὸς τὸ χωριό Ντατσέκα.

“Ἐνα μεγάλο πλῆθος πιστῶν εἶχε μαζευτεῖ ἀπό νωρίς τὸ πρώι καὶ περίμενε μέσα καὶ ἔξω ἀπό τὸν ναό. Μέ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου ἄρχισε ἡ ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων.

“Εγινε ἡ ἔξιδος τῶν πιστῶν ἀπό τὸ Ναό καὶ πραγματοποιήθηκε ἡ πλιτανεία μέ τὸν χορωδία νά ψάλλει τὰ κατάλληλα τροπάρια, ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῶν καθορισμένων Εὐαγγελικῶν περικοπῶν καὶ κατόπιν ἡ εἰσοδος στὸν ἐκκλησία καὶ κατάθεση τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἅγιων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης στὸν Ἅγια Τράπεζα. Τά Ἅγια Λείψανα σφραγίσθησαν μέ τὸν κηρομασίκη, ἔγινε ἡ πλύση τῆς Ἅγιας Τραπέζης, ὡ καθαγιασμός τῶν Ἀντιμηνσίων καὶ ἡ ἀμφίεση τοῦ Θυσιαστηρίου καὶ ἄρχισε ἡ Θεία Λειτουργία κατά τὴν ὥποια προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος μέ τὴν συμμετοχή ὅλων τῶν κληρικῶν τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας τοῦ Β. Καμερούν.

Ἡ χορωδία τοῦ Ναοῦ ἔψαλλε στὴ γῆώσσα τῶν Τίπουρι μερικά μέρη τῆς θείας Λειτουργίας μέ τὴ συμπαράσταση τῶν σπουδαστῶν τοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου «Ο Ἅγιος Μᾶρκος» καὶ τῶν Κατηχητριῶν τῆς Κατηχητικῆς Σχολῆς «Η Ἅγια Αἰκατερίνη ἡ Πάνσοφος», πού κατάγονται ἀπό τὸ Β. Καμερούν.

Στὸν ὅλη ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὴ θεία Λειτουργία παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν ποιλιτικῶν, παραδοσιακῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς περιοχῆς.

Στὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος ὄμιλησε καταπλήθως γιά τὴν ἐμπειρία τῆς ἐπισκέψεως του καὶ γιά τὸ ἐπιτελούμε-

νο Ἱεραποστολικό ἔργο πού εἶδε ἀπό κοντά καὶ προσέφερε δῶρο στὸν Μητροπολίτη Καμερούν ἐπιτραχήλιο, ὡμοφόριο καὶ ἀρχιερατικό ἐγκόλπιο.

‘Ο Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος ἀντιφωνῶντας τὸν Μητροπολίτη Μυτιλήνην μετέφερε τὸν χαιρετισμόν καὶ τὶς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου τοῦ Β', τὸν εὔχαριστος γιά τὴν τιμὴ καὶ εὐλογία τῆς παρουσίας του καὶ τὸν κόπο τοῦ μεγάλου ταξιδίου του καθὼς ἐπίστης γιά τὴν ὑποστήριξη καὶ εύαισθησία μὲ τὴν ὄποια πάντοτε ἀντιμετωπίζει τὰ προβλήματα τῆς ιεραποστολῆς. Εύχαριστος τὸν Καθηγουμένην τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἅγιων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης ‘Οσιολ. Γερόντισσα Εὐγενία γιά τὴν οἰκονομική καὶ παντοειδή ὑποστήριξη κατά τὴν ἀνοικοδόμηση τοῦ ιεροῦ Ναοῦ καὶ ἀνεφέρθη εύχαριστιακά καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον εἰς τοὺς προκατόχους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτας Καμερούν Θεόδωρον –νῦν Πατριάρχην Αλεξανδρείας καὶ Πάστος Ἀφρικῆς– καὶ Δημήτριον –νῦν Μητροπολίτην Ειρηνουπόλεως– ἐπί τῶν ἀρχιερατειῶν τῶν ὄποιων ἔγινε ἡ ἀνοικοδόμηση καὶ τελειοποίηση τῆς ἐκκλησίας.

‘Ανεφέρθη ἐπίστης στὶς προσπάθειες ἐπί πολλά ἔτη τοῦ πρ. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ι. Μ. Καμερούν Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Βακωνάκη γιά τὴν ἀνέγερση τοῦ προαναφερόμενου ναοῦ.

Εύχαριστος τὶς Τοπικές Ἀρχές καὶ παρακάλεσε τὸν ‘Υπονομάρχη τῆς περιοχῆς νά μεταφέρει τὶς εὐχαριστίες στὸν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τοῦ Καμερούν κ. Paul Biya γιά τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία τοῦ Καμερούν καὶ τὴν παντοειδή ὑποστήριξη τοῦ ιεραποστολικοῦ της ἔργου.

‘Άκολούθως μίλησαν ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν τῆς Ντατσέκα ὁ Πρόεδρος τῆς ἐνορίας ὡς ὄποιος εὔχαριστος τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἰάκωβο καὶ ἀνέπτυξε τὰ προβλήματα τῆς συγκεκριμένης ἐνορίας. Στὸ τέλος ὄμιλησε ὁ ‘Υπονομάρχης τῆς περιοχῆς ὡς

εύχαριστος γιά τό ेργο της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στό Β. Καμερούν καί μετέφερε τήν καθολική ἀναγνώριση αύτοῦ τοῦ ेργου ἐκ μέρους τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, τῆς Κυβερνήσεως καί τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Μετά τό τέλος τῶν ὄμιλων ἐν πομπῇ πάντες κατευθύνθησαν στόν προαύλιο χῶρο τοῦ ναοῦ ὅπου ἔγινε ἡ κατάθεση ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτην Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβο τοῦ θεμελίου πίθιου στήν αἰθουσα Κατηχητικῶν Συνάξεων καί πολλαπλῶν χρήσεων ἡ ὁποία θά χρηματοδοτηθεῖ ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Μυτιλήνης. Ἀκολούθησε γεῦμα στόν προαύλιο χῶρο τοῦ Ναοῦ γιά ὅπο τόν κόσμο προσφορά τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Τό ἀπόγευμα τῆς ίδιας ἡμέρας ὁ Σεβ. Μητρ. Μυτιλήνης ἐπισκέφθηκε τό χωριό Βιρί καί τόν νεοανεγειρόμενο ιερό ναό τοῦ Ἅγιου Συπρίδωνος, προσφορά τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο Πρωτόκλητος». Τήν ἐπομένην 25η Ἰανουαρίου ἐπισκέφθηκε τίς πρόχειρες ἐνορίες τῶν χωριῶν Ζουάι καί Γκάι-Γκάι, ὅπου εἶδε καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο διανοίγονται τά πηγάδια στήν περιοχή. Ἐπισκέφθηκε ἐπίστης τήν ἐνορία τῆς Ἅγιας Ειρήνης στό χωριό Τσατίμπαλι καί τόν ἀνεγειρόμενο ιερό ναό. Κατόπιν ὄδικῶς καί μετά ἀπό ταξίδι τεσσάρων ὥρων ἡ ὁμάδα τῶν προσκυνητῶν ἔφθασε στήν πόλη Μάρουα, ὅπου ἐπισκέφθηκαν τό οἰκόπεδο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ὅπου οί δύο Μητροπολίτες τέλεσαν τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιασμοῦ καί ἔθεσαν τόν θεμέλιο ημίθιο γιά τήν ἀνέγερση τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγιου Ἀχιλλίου Ἐπισκόπου Λαρίσης, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μιά μεγάλη προσφορά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου πρό τήν ιερά Μητρόπολη Καμερούν.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Καμερούν ἐξήγησε εἰς τούς προσκυνητάς καί τόν Μητροπολίτη Μυτιλήνης ὅτι ἡ προσφορά τῆς ἀγορᾶς τοῦ συγκεκριμένου οἰκοπέδου (8.000 τ.μ.) καί τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγιου Ἀχιλλίου εἶναι ὑποποίηση σχεδίου στρατηγικῆς σημασίας καί θά σημάνει μιά νέα ἐποχή γιά τήν πορεία τοῦ ὅπλου ιεραποστολικοῦ ेργου καθότι πέραν τοῦ ὅτι ὁ ναός θα ἔξυπρετήσει τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα τῆς πόλεως, ἔχει σχεδιαστεῖ ἡ δημιουργία Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου καί Σχολῆς Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως στή συγκεκριμένη πόλη, τά ὄποια θά ύποστηριξουν τό ὅπλο ेργο στίς ἀπομακρυσμένες περιοχές τοῦ Β. Καμερούν καί θά δώσουν μιά ἐπίσημη παρουσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡ ὁποία παραμένει ἄγνωστη στά μεγάλα ἀστικά κέντρα τοῦ Καμερούν ἐνώ εἶναι γνωστή στίς πιό δύσκολες καί δύσβατες περιοχές τῆς ἠρήμου.

Τήν ἐπομένην 26η Ἰανουαρίου ἡ ὁμάδα τῶν προσκυνητῶν ἐπέστρεψε ἀεροπορικῶς –μετά ἀπό καθυστέ-

ροση 6.30 ὥρων τῆς πτήσεως– ἀπό τήν πόλη Γκάρουα στήν πρωτεύουσα τοῦ Καμερούν Γιαουντέ. Τό Σάββατο 27η Ἰανουαρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης μέ τή συνοδεία του ἐπισκέφθηκαν τήν ἐνορία τοῦ Ἅγιου Νεκταρίου στά περίχωρα τοῦ Γιαουντέ. Τήν Κυριακή 28η Ἰανουαρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης συλλειτούργησε μέ τόν Μητροπολίτη Καμερούν στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στήν Ἐλληνική Κοινότητα καί κήρυξε στόν κατάμεστο Ναό.

Στό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καμερούν εύχαριστος ἐξ ὄνόματος τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τόν Σεβ. Μητροπολίτη Μυτιλήνης γιά τήν ἐπίσκεψή του, γιατί πέραν τῆς εὐθογίας πρός τήν νεόφυτο ἐκκλησία τοῦ Καμερούν κάθε ἐπίσκεψη Ἀρχιερέων ἀπό ὅπλον τόν κόσμο χαλκεύει στίς συνειδήσεις τῶν νεοφωτίστων ἀδελφῶν μας τήν πεποίθηση ὅτι ἀνήκουν στή μεγάλη οικογένεια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τόν παρακάλεσε νά μεταφέρει εἰς τήν Μητέρα Πατρίδα τό μήνυμα ὅτι: «ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στό Καμερούν εἶναι μιά Ἐκκλησία ζῶσα καί ἀγωνιζομένη καθημερινά μέ ἀγωνία, αὐτοθυσία καί πολλές δυσκολίες γιά νά χαράξει τόν δρόμο τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως ὅπου ὑπάρχει ἀγνωσία καί σκότος». Καί ὅτι: «οἱ ἐλληνικές κοινότητες ἀν καί ὀλιγάριθμες κρατοῦν σταθερά τής θερμοπύλης τῆς μαρτυρίας γιά τό γένος καί τήν πίστη». Στό τέλος προσέφερε στόν Μητροπολίτη Μυτιλήνης ἐπάργυρο δίσκο ἀντιδώρου μέ ἐγχάρακτες παραστάσεις Ἀγίων Ἀποστόλων εἰς ἀνάμνηση τοῦ ταξίδιου τους στόν Ἀποστολικό Κλῆρο τοῦ Ἅγιου Μάρκου καί δερματόδετη φυλλάδα τῶν ἔγκαινών εἰς ἀνάμνηση τῶν ἔγκαινών τοῦ ιεροῦ ναοῦ τῶν Ἅγιων Ραφαήλ, Νικολάου καί Ειρήνης. Τό βράδυ τῆς ίδιας ἡμέρας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος καί ἡ συνοδεία του ἀναχώρησαν ἀεροπορικῶς γιά τήν Ἐλλάδα.

Ζώντας τά καθημερινά προβλήματα τῆς Ἱεραποστολῆς, τίς δυσκολίες καί τήν ἀγωνία ὅπλων μας, εὐγνωμούούμε ἐκ καρδίας τόν Σεβ. Μητροπολίτη Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβο γιά τήν «Κυρναϊκή» παρουσία του ἀνάμεσά μας, γιά τή σπάνια κατανόηση τῶν προβλημάτων πού γιά λίγες μέρες μοιράστηκε μαζί μας, γιά τής πατρικές καί καίριες ποιμαντικές συμβουλές του ἀλλά καί γιά τή γενναιότητα καί ἀρχοντική διάθεση τῆς καρδίας του πού μᾶς μετάγγισε ἐπίπεδα καί δύναμη.

Εἴνοσαν τά ἔτη σας πολλά Δέσποτα Ἀγιε εἰς δόξαν τῆς Ἅγιας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

30/01/2007

Ἱερομόναχος Δοσίθεος Ξηροποταμίνος

Πάντα τά ἔδυν

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

Ἐκδόθηκε καί κυκλοφορεῖται ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία τό βιβλίο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσσος Ἀλβανίας κ.κ. Ἀναστασίου – ὁ ὁποῖος ἐπί δύο σκεδόν δεκαετίες διετέλεσε Γενικός Διευθυντής της– μέ τίτλο «Ιεραποστολή στά ιχνη τοῦ Χριστοῦ» (Θεολογικές μελέτες καί ὄμιλίες).

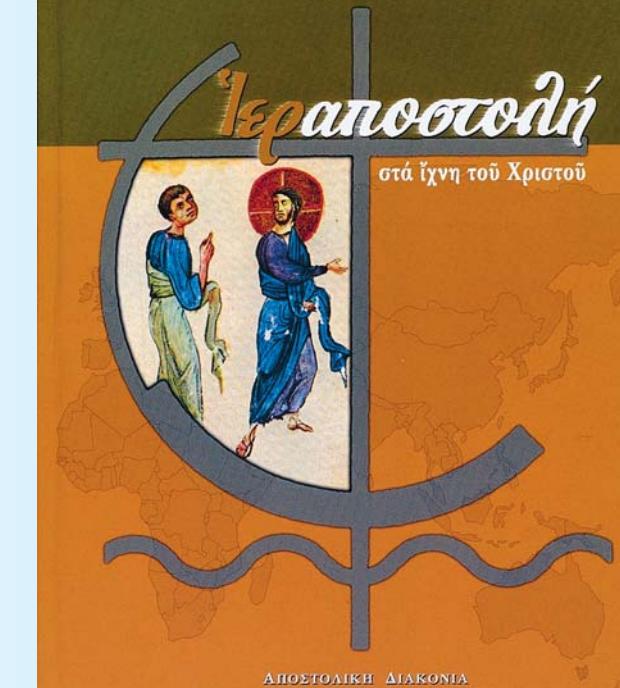
«Οἱ μελέτες καί ὄμιλίες πού περιλαμβάνονται στήν παρούσα συλλογή ἀποτελοῦν τήν κατάθεσην μιᾶς προσωπικῆς θεολογικῆς μυστικῆς ἀγωνίας, πού ἀρχίζει μέ σειρά ἐρωτημάτων γιά νά μετεξεπλίχθει συχνά σέ πόνο, ἐκκληση, κραυγή, ἐμπρός στήν ἀδράνεια, τή σύγχυση καί τήν ἀδιαφορία διαφόρων “ἀρμοδίων” καί μή. Ἐτοιμάσθηκαν γιά ποικίλα ἀκροατήρια: νεανικά, θεολογικά ἡ εύρυτερα διεθνή περιβάλλοντα. Τό γεγονός αὐτό καθόρισε τό ύφος, τούς τόνους, τούς ἐναλλασσομένους “ῆχους”. Τά περισσότερα ἀπό τά κείμενα τοῦ παρόντος τόμου δημοσιεύθηκαν γιά πρώτη φορά σέ ξένη γλώσσα καί κατόπιν στήν ἐλληνική. Ὁρισμένα (κεφ. 2, 10, 13, 14) μεταφράζονται καί δημοσιεύονται ἐδῶ γιά πρώτη φορά στά ἐλληνικά. Στήν ἀρχή κάθημενου σημειώνεται ἡ ἀφορμή συγγραφῆς του, τό ἔτος τῆς πρώτης δημοσιεύσεώς του, καθώς καί οι ἀναδημοσιεύσεις του...»

Πολλές ἀπό τίς ίδεες καί προτάσεις πού πρωτοδιατυπώθηκαν σ’ ἐκεῖνα κάποτε ξένιζαν ἡ ἀμφισβητήθηκαν. Ἡ προσπάθεια θεολογικῆς ἀντιμετωπίσεως νέων προβλημάτων ἀπαιτεῖ συνήθως τόλμη καί ἀποδοχὴ κάποιου κινδύνου. Τώρα, ἐν πολλοῖς, ἔχουν γίνει ἀποδεκτὲς ἀπό τήν Ὁρθόδοξην συνείδησην καί τονίζονται πλέον ἀπό ἐπίσημα χείλη. Συγχρόνως, ἔχουν συμβάλει σέ σημαντικές ἀποφάσεις πολλῶν στήσ δεκαετίες πού πέρασαν».

Στὸ Προπολικό Γράμμα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Βαρθολο-

† Ἀναστασίου

Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσσος Ἀλβανίας

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

μαίου ἔξαίρεται «...ό πρωταρχικός ρόλος τόν ὁποῖον διεδραμάτισεν [ό Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας] εἰς τήν ἀναγέννησιν καί ἐπανενεργοποίησιν ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν τῆς ιεραποστολικῆς πρακτικῆς καί διακονίας, ὡς ἀναγκαιότατου ἔργου καί χρεωστικῆς ἐκφράσεως τῆς αὐτοσυνειδοτίας τῆς Ἐκκλησίας πρός τούς ἔκτός τῆς Πίστεως καί ἀνά πάσας τάς ἡπείρους τοῦ πλανήτου ἡμῶν θεοπλάστους ἀδελφούς». Οι δέκα πέντε μελέτες πού περιλαμβάνονται στόν παρόντα τόμο: «...παρατίθενται κατά χρονολογική σειρά, δηλώνοντας ἔτσι τήν ἀνέλιξην καί τούς κυριατισμούς τοῦ θεολογικοῦ μας προβληματισμοῦ κατά τίς τελευταῖς δεκαετίες». Στό τέλος τοῦ τόμου ὑπάρχει ἀλφαριθμικό εύρετιριο, πίνακας τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Συγγραφέως καί βιογραφικό του σημείωμα.

Πρωτοπ. Λ. Φ. ψ.

ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΓΚΑ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ

‘Η Κατάνγκα, πού βρίσκεται στό νοτιοανατολικό τμῆμα του Κογκό, έχει έκταση μεγαλύτερη από τήν Έλλαδα. Μέχρι τόν Νοέμβριο του έτους 2006 άνηκε, έκκλησιαστικά, στήν ιερά Μητρόπολη Κεντρώας Αφρικής.

Τίν 1η Νοεμβρίου 2006 ή Ιερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου κ. Θεοδώρου Β', ἀποφάσισε καὶ ψήφισε ὁμόφωνα τὴν ἀπόσπαση τῆς ἐπαρχίας Κατάνγκα ὥστε ν' ἀποτελέσει ιδίαν Ἐπισκοπήν, ἔχαρτομένη ἀπό τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας. Στὸν ἀντίστοιχο τόμο τοῦ Πατριαρχείου ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἀπόφαση κρίθηκε ἀναγκαία ἀλλὰ γενναία, διαπιστωμένης καὶ καθημερινῶς αὐξανομένης προόδου τῶν Ὁρθοδόξων στὴν ἐπαρχία τῆς Κατάνγκα καὶ ιδιαίτερα στὸ Κολούεζι, Λικάσι καὶ Λουμουμπάσι. Ἡ ποιμαντική εὐθύνη καὶ διακονία τῆς νεοϊδρυθείσης Ἐπισκοπῆς ἀνετέθη εἰς τὸν πολλά μοχθήσαντα στὴν εὐρύτερη περιοχή, ἀρχιμ. Μελέτιο Γρηγοριάτην. Ἀλλώστε ποιός θά μποροῦσε νά γνωρίζει καλύτερα πρόσωπα καὶ πράγματα ἐκτός ἀπό αὐτὸν πού διακόνησε αὐτό τὸ Λαό ἐπί 18 συναπτά ἔτη;

‘Η χειροτονία τοῦ, Θεοφιλεστάτου πλέον, Ἐπισκόπου Μελετίου, πραγματοποιήθηκε ἀπό τὸν Μακαρ. Πατριάρχη Θεόδωρο Β' στὸν ιερό ναό ἀγίου Σάββα τῆς Ἀλεξανδρείας στὶς 25 Νοεμβρίου.

Τά νέα έφθασαν ταχύτατα στήν Κατάνυκα καί οι πληροφορίες άναφέρουν ότι τόσο στίς πόλεις όσο καί στά χωριά ξεχύθηκαν οι πιστοί στούς δρόμους μέ έκδηλώσεις πού ξάφνιασαν τούς μή Όρθοδόξους συντοπίτες τους. Ή ένθρόνιση, μέ έντοπή τοῦ Πατριάρχου, πραγματοποιήθηκε ἀπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Ἰγνάτιο ἀπό τὴν Μητρόπολη τοῦ ὄποιού ἀπεσπάσθη ἡ γεοϊδουθείσα Ἐπισκοπή.

Λόγω της ιδιαιτερότητας τών τοπικών συνθηκών ή τελετή ένθρονίσεως έγινε δύο φορές. Ή πρώτη το Σάββατο 27 Ιανουαρίου 2007, τό απόγευμα, στόν ιερό ναό άγιου Γεωργίου, πού βρίσκεται στό χώρο τών έγκαταστάσεων τοῦ ιεραποστολικοῦ κλημακίου, στό Κολουέζι, ένω ή δεύτερη τήν έπόμενη μέρα, τό απόγευμα, στόν ιερό ναό Εύαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στό Λουμουμπάσι, πρωτεύουσα τῆς Κατάνγκα καί συμπρωτεύουσα τῆς χώρας.

Καταρχήν πρέπει νά σημειωθεῖ ότι αύτό καθ' έαυτό τό γεγονός τῆς ἐνθρονίσεως ὑπῆρχε πρωτόγνωρο γιά τόν τόπον και φυσικά ἄγνωστο γιά τούς κατοίκους.

Τὴν ὅλην τελετήν μέ τίνι ἀνάγνωσο, ἀπό τόν Σεβ. κ.

Ἔγνατιο, τοῦ τόμου ἰδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Κομίουέζη, τούς θερμότατους πλόγους τῶν δύο Ἀρχιερέων, τίς προσφωνήσεις τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας π. Τιμοθέου Γρηγοριάτου καὶ π. Θεοφίλου, ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου στὸ Κομίουέζη, παρακολούθησε πλήθος πιστῶν, ἐντός καὶ ἐκτός τοῦ ναοῦ.

Ἡ συγκίνησοι τῶν δύο Ἐπισκόπων ἦταν τόσοι, πού συχνά δυσκόλευε τὴν ἐκφορά τοῦ λόγου τους. Λόγου μεστοῦ ἀγάπης, ζῆλου, στοργῆς, ταπείνωσης, εὐθύνης, προσφορᾶς, αὐταπάρνησης, διακονίας. Ἀκόμη καὶ αὐτοί πού παραβρέθηκαν ἀπό περιέργεια ἢ ὑποχρέωσην, ἔξεφραζαν τὸ θαυμασμό τους γι' αὐτά πού εῖδαν ἢ ἄκουσαν. Οἱ ἐκδηλώσεις ὅμως, πολλὴν ἐκατοντάδων Ἀφρικανῶν, πού εἶχαν συρρεύσει κατά τὴν ὑποδοχή, μετά τὴν λίγην τῆς τελετῆς καὶ τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι δύσκολο νά περιγραφοῦν. Ἔνα ξέφρενο, πολλύχρωμο πανηγύρι. Τραγουδοῦσαν, χόρευαν, χειροκροτοῦσαν ἐπί ὥρες. Ἔνω ἀπό τό ναό, στίν εἰσοδο τοῦ νεόδμυτου κτιρίου τῶν Γραφείων τῆς ιεραποστολῆς, διάφορες ἐπιτροπές προσφώνησαν τὸ δικό τους Ἐπίσκοπο μέ λόγους ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, πού συνοδεύονταν ἀπό

Τίποτε, ὅμως, δέν μποροῦσε νά τους ἐμποδίσει νά παραστούν στό μοναδικό, γιά τήν τοπική Ἐκκλησία, αύτη γεγονός.

Η ἐνθρόνιση στό Λουμουμπάσι, ὅπου ύπάρχουν πολλοί εύκαταστατοί ὄμογενεῖς, εἶχε ἐπίσημο χαρακτήρα, μέ τὸν παρουσία τοῦ ἐπίτιμου Γεν. Προξένου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐλληνικῆς παροικίας. Στή δεξιώση πού ἀκολούθησε, μετά τίς προσφωνήσεων τοῦ Προέδρου κ. Γεωργίου Ψαρομμάτη καὶ τοῦ Γεν. Προξένου κ. Γερασίμου Ντούνη, οἱ παρευρισκόμενοι εἶχαν τίνη εὐκαιρία νά ἀκούσουν τόσο τίς παραινέσεων τοῦ, μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης Μητροπολίτη τούς, καὶ λγνατίου ὅσο καὶ τούς πατρικούς λόγους τοῦ ποιμενάρχου τοὺς Θεοφ. κ. Μελετίου.

A photograph capturing a moment of intense interaction between a man in clerical attire and a large group of people. The man, positioned in the center-left, is wearing a black mitre and a white alb over a red chasuble. He holds a large, ornate golden cross in his right hand. His left hand is raised, touching the forehead of a young boy in the crowd. The boy is wearing a white t-shirt and has a yellow cloth draped over his shoulder. The crowd consists primarily of young children and teenagers, many of whom are holding white flags or banners. The scene is set outdoors with lush green trees in the background.

Ίερομ. Νικόλαος Γρηγοριάτης

ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ MOZAMBIΚΗΣ

Τίνη Κυριακή 28 Ιανουαρίου έ.ξ. ένθρονίστηκε στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Μαπούτο ό πρώτος Ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος Μοζαμβίκης κ. Θεόδωρος. Ήταν Μοζαμβίκη μέχρι τό 1968 ύπαγόταν στήν Ιερά Μητρόπολη Ιωαννουπόλεως καί ἀπό τό 1968 μέχρι τό 2006 στήν Ιερά Μητρόπολη Ζιμπάμπουε. Γιά τίνη κάλυψη τῶν ιεραποστολικῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς τίνη 1η Νοεμβρίου 2006 καί μετά ἀπό εἰσήγηση τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρέας καί πάσσος Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β' ίδρυθηκε ἡ Ιερά Ἐπισκοπή Μοζαμβίκης καί πρώτος Ἐπίσκοπος ἔξελέγη ό Ἀρχιμανδρίτης Θεόδωρος Δημητρίου ἐκ Κρήτης.

Στήν ένθρόνιση τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη έκπροσώπησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Γεώργιος, ὁ όποιος τό πρωί ιερούργησε στόν Καθεδρικό Ναό συμπαραστατούμενος από τόν Πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Ζολοτένκο. Στή Θεία Λειτουργία καί στήν τελετή ένθρονίσεως παρέστησαν ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῆς Μοζαμβίκης Dr. Celestino Jamal, ὁ Πρέσβυτος τῆς Ρωσίας, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἐλλάδος κ. Γεράσιμος Μαρκέτος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐλληνικῆς Κοινότητας Μαπούτο κ. Χρῆστος Περδικούλης, ἡ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κυριῶν κα Μαρίνα Τσικλάκη, ἡ Πρόεδρος τοῦ Φιλοπτώχου κα Μαρία Κασιμάτη καί πλήθος

πιστῶν Ἐλ-
ληνικῆς, Ρωσι-
κῆς, Βουλγαρι-
κῆς καὶ Σερβι-
κῆς καταγωγῆς
καθώς καὶ γη-
γενεῖς.

Ό Θεοφιλέστατος στόν ένθρονιστήριο πλόγο του μετα-
ξύ αἱληών ἀναφέρθηκε στήν ἀνάγκη ἔξαπλωσης τῆς Ὁρθοδοξίας στήν περιοχή καί στήν πρόθεσή του νά ἐργαστεῖ στόν Ἱεραποστολικό ἄγρο πρός δόξαν Κυρίου καί πρός ἀνακούφισην τοῦ λαοῦ τῆς Μοζαμβίκης. Τὴν ἕδια ἀνάγκη τόνισε στό μήνυμά της καί ἡ Ὑπουργός Δι-καιοσύνης σημειώνοντας ἐπίσης τήν διάθεσην τῆς κυβέρ-νησης τῆς χώρας νά βοηθήσει τήν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησία στό ἔργο της.

‘Ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε άπονύθυνε στό έκκλησίασμα χαιρετισμό έκ μέρους τοῦ Πατριάρχη καὶ προσέφερε στό νέο Ἐπίσκοπο ἀργυρό ἐγκόλπιο. Τό μεσημέρι παρατέθηκε ἐπίσημο γεῦμα πρός τιμήν τοῦ Θεοφίλεστάτου.

Νέο σχολεῖο

“Ενα νέο νηπιαγωγεῖο και δημοτικό σχολεῖο ξεκίνησε πρόσφατα τήν ηειτουργία του, στήν ένορία τοῦ ἀγίου Χριστοφόρου, στήν πολιτεία Ἰμο τῆς ἀνατ. Νιγηρίας. Κάτω ἀπό δύσκολες συνθῆκες, ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ π. Πέτρος και ἡ πρεσβυτέρα Αἰκατερίνη, ξεκίνησαν τήν προσπάθεια αὐτή. Ἐκπαιδευτικοί και οι δύο, μέ πολλή ἀγάπη γιά τά παιδιά και τή διδασκαλία. Ὁ ἀριθμός τῶν μαθητῶν τοῦ νέου σχολείου, τώρα στό ξεκίνημά του, ἀνέρχεται στούς 110. Οι 3 δάσκαλοι, ἀφιλοκερδῶς προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους. Αἴθουσες διδασκαλίας δέν ύπάρχουν και προσωρινά χρησιμοποιεῖται ἔνας χῶρος πού τίς Κυριακές ηειτουργεῖ σάν χῶρος πλατείας. Μεγάλες προσπάθειες πρέπει νά καταβληθοῦν τώρα, σύμφωνα μέ τό νόμο τοῦ κράτους, γιά τήν κατασκευή ἀποχωρητηρίων, τήν προμήθεια ἀναγκαίων παιχνιδιών, τήν δημιουργία χώρων ἀθλοπαιδιῶν κ.λπ. ὥστε νά ἀρχίσει ἡ διαδικασία ἀναγνωρίσεως τοῦ σχολείου ἀπό τό κράτος. “Οσο δύσκολες κι ἄν είναι οι συνθῆκες, έχουμε τή βεβαιότητα ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτή θά εύλογηθεῖ ἀπό τόν Θεό και θά τίς ξεπεράσουμε. Πρέσβης θερμός και ἀρωγός, ὁ προστάτης τῆς ἔνορίας, ἄγιος Χριστοφόρος. Τότε, κατά τήν παράδοση, σήκωσε στά χέρια γιά νά διαβεῖ τόν ποταμό, Ἐκείνον πού ἔμελη νά σπκώσει μιά γιά πάντα τίς ἀμαρτίες ὅλων μας. Σήμερα ὁ ἵδιος πάλι, σπκώνει τίς δεκάδες μικρές «εἰκόνες» Ἐκείνου, εἰκόνες πού φέρνουν τό στίγμα τοῦ κόσμου μας, τοῦ κόσμου τῆς δικῆς μας «ἀμαρτίας».

ΒΗΜΑΤΑ Διακανίας στήν Ἱερά Μητρόπολη Νιγηρίας

Συμμετοχή τῆς Ὁρθόδοξης
Νεολαίας στής γιορτές
γιά τά 100 χρόνια
ἀπό τόν θάνατο τοῦ βασιλιᾶ
και ἔθνικοῦ ἥρωα
Gbehanzin τοῦ Μπενίν

Μέ τήν εύκαιρία τῆς συμπληρώσεως, τόν Δεκέμβριο τοῦ 2006, 100 χρόνων ἀπό τόν θάνατο τοῦ βασιλιᾶ και ἔθνικοῦ ἥρωα τοῦ Μπενίν Gbehanzin, ὁργανώθηκε ἀπό τήν Ὁρθόδοξην νεολαία τοῦ Μπενίν 3ήμερο ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ἀπό 22-24 Δεκεμβρίου 2006. Τό φεστιβάλ ἔλαβε χώρα στήν πόλη Abomey, παλαιά πρωτεύουσα τῆς Δαχομένης (σήμερα Μπενίν), ὅπου ἔζησε ὁ βασιλιᾶς Gbehanzin.

Ο ἔθνικός ἥρωας τοῦ Μπενίν, ἦταν ὁ 11ος ἡγεμόνας τοῦ βασιλείου τοῦ Abomey, πού ἐκτεινόταν σέ μια ἀπόσταση 200 κιλ. ἀπό τήν πόλη και ἔφθανε μέχρι τόν Ἀτλαντικό Ὡκεανό ἐκεῖ πού σήμερα είναι κτισμένο τό Κοτονού. Κατά τή διάρκεια τῆς βασιλείας του, 1893-1897, ἀντιστάθηκε μέ σθένος στήν προέλαση τῶν Γάλλων κατακτητῶν και στήν ἀποικιοκρατία. Μετά ἀπό 4ετή πόλεμο και πολιορκία, οι Γάλλοι εἰσέβαθησαν στήν πόλη, ἀλλά δέν μπόρεσαν νά τόν συλλάβουν. Είχε καταφύγει στήν ζούγκλα ἀπό ὅπου ξεκίνησε τήν ἀνταρτοπόλεμο. Σέ ἀντιπερισπασμό, οι Γάλλοι ἀρχισαν νά καταστρέφουν τήν πόλη και νά σκοτώνουν τούς κατοίκους τῆς. Προκειμένου νά σταματήσει τήν ταλαιπωρία τοῦ πλαισίου του, παραδόθηκε στούς Γάλλους πού τόν ἔξόρισαν γιά 12 χρόνια στήν μακρυνή Μαρτινίκα. Στήν συνέχεια μεταφέρθηκε στήν Ἀλγερία ὅπου μετά 8 μῆνες, στής 10 Δεκεμβρίου 1906, πέθανε ἀπό τίς κακουχίες.

Νά ὅμως πού ἔθνικός ἥρωας τῆς χώρας, δεκαετίες μετά, συνδέει τό δονομά του μέ τήν Ὁρθόδοξην Ἑκκλησία τοῦ Μπενίν. Ο ἀνηψιός του Μάρκος, χειροτονεῖται

κληρικός ἀπό τόν Μητρ. Νιγηρίας Ἀλέξανδρο τό 1999. Τήν ἴδια χρονία, ἡ οἰκογένεια τοῦ βασιλιᾶ, δωρίζει στήν Ὁρθόδοξην Ἑκκλησία, ἓνα μεγάλο κομμάτι γῆς, ιδιοκτησίας τῆς, γιά τήν ἀνέγερση τοῦ πρώτου Ὁρθοδόξου Ναοῦ. Ο ναός ἀφιερώθηκε στήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ και στόν “Ἄγιο Μωυσῆ” τόν Αιθίοπα, αὐτή τή μεγάλη μορφή τῆς ἀφρικανικῆς γῆς.

Στής 22 Δεκεμβρίου Ὁρθόδοξοι νεολαίοι συμμετεῖχαν σέ πορεία, μαζί μέ νεολαίους ἄλλων ἐκκλησιῶν, ὁργανώσεων και φορέων στήν κατοικία - παλάτι τοῦ βασιλιᾶ, ὅπου ὁργανώθηκαν διάφορες ἐκδηλώσεις ἀπό τούς τοπικούς φορεῖς.

Στής 23 Δεκεμβρίου, ὁργανώθηκε ἀπό τήν Ὁρθόδοξην Ἑκκλησία ἡμερίδα μέ θέμα «Πατριωτισμός και Χριστιανική Πίστη». Συντονιστής στήν ἔδρα ὁ πρωτοπρεσβ. π. Τιμόθεος, Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος και Λέκτορας στήν νομική σχολή τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κοτονοῦ.

Στήν ἡμερίδα ὁμιλητές ἦταν ὁ π. Τιμόθεος μέ θέμα «‘Ορθόδοξια και ἡ ἀδιαίρετη παράδοση τῆς Ἑκκλησίας», ὁ π. Βενέδικτος μέ θέμα «‘Η Ὁρθοδοξία στό Μπενίν. Ιστορία και συμμετοχή στό γίγνεσθαι τοῦ τόπου» και τέλος ὁ Ὁρθόδοξος καθηγητής και ὑποψήφιος κληρικός Marie-Melon Magnonkron μέ θέμα «Χριστιανική νεολαία και πολιτική». Στήν ἡμερίδα συμμετεῖχαν νεο-

λαίοι ἀπό διάφορες Ἑκκλησίες και φυσικά οι 20 σπουδαστές τοῦ Ὁρθόδοξου ἑκκλησιαστικού σεμιναρίου «Ἄγιος Μάρκος» τοῦ Μπενίν.

Στής 24 Δεκεμβρίου τελέσθηκε ἡ θεία Λειτουργία στό Ναό τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Μετά τό πέρας της ἐψάλτη ἐπιμνημόσυνη δέοση στόν τάφο τοῦ π. Μάρκου Gbehanzin, πού βρίσκεται πίσω ἀπό τό Ιερό τοῦ Ναοῦ.

Τό ἴδιο βράδυ, παραμονή τῆς μεγάλης γιορτῆς τῆς Σαρκώσεως, κάλλαντα και παραδοσιακά τραγούδια μέχρι τά μεσάνυχτα, ὅποτε και ξεκίνησε ἡ θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων.

Φεστιβάλ Νεολαίας

2 Φεβρουαρίου. Έορτή της Ύπαπαντης. Ήμέρα γιορτής γιά τήν Ὁρθόδοξη νεολαία όπου γῆς. Ήμέρα γιορτής και γιά τήν Ὁρθόδοξη νεολαία της Νιγηρίας. Φεστιβάλ Ὁρθόδοξης Νεολαίας 2007. Μιά μέρα γιορτής, έπιστέγασμα όμως πολλών δραστηριοτήτων και έκδοπλώσεων πού έλαβαν χώρα κατά τήν διάρκεια τοῦ έτους σέ διάφορες ένορίες. Ομιλίες κατηχητικῆς φύσεως, διαγωνισμοί γνώσεων, θεατρικές παραστάσεις έμπνευσμένες ἀπό τήν Βίβλο, ἀθλητικοί ἄγῶνες καθώς και διήμερα περιουσιλογῆς. Η ήμέρα ξεκίνησε μέ τή θεία Λειτουργία στό ναό τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Δεκάδες παιδιῶν κάθε ήλικιας, προσῆλθαν με σεβασμό στο μυστήριο της θείας Εὐχαριστίας. Μετά τήν θεία Λειτουργία ἀκολούθησε ἔορταστικό πρόγραμμα και διαγωνισμός παραδοσιακῶν χορῶν ἀπό τά χορευτικά συγκροτήματα διαφόρων ένοριών. Στούς δεκάδες συγκεντρωμένους νέους μίλησαν ὁ Μητροπολίτης και ὁ Πρόεδρος της Ὁρθόδοξης νεολαίας της χώρας. Στό τέλος της ἔκδοπλώσεως ὁ Σεβασμιώτατος παρουσίασε στούς νέους τόν π. Βενιαμίν, ὁ ὅποιος ἀνέλαβε καθήκοντα ύπευθύνου νεολαίας ἐκ μέρους της Μητροπόλεως.

Έκδημία Κληρικοῦ

Η τοπική ἐκκλησία, συνόδευσε στήν τελευταία του κατοικία ἓνα ἐπίμεκτο στέλεχός της, τόν π. Σεραφείμ Agbaza, ὁ ὅποιος ἔπεσε θύμα τροχαίου ἀτυχήματος, ἐπιστρέφοντας ἀπό τήν θεία Λειτουργία, τήν Κυριακή 4 Φεβρουαρίου. Ο ἐκλιπών, ἥταν 55 ἔτῶν, πατέρας 6 τέκνων. Σπούδασε σέ πανεπιστήμια της χώρας, ἥταν διδάκτωρ πανεπιστημίου και ἐπίκουρος καθηγητής ίστοριας. Χειροτονήθηκε πρίν ἀπό ἑνα χρόνο, σέ μια προβληματική περιοχή, στό Δέλτα τοῦ Νιγηρία, ἐκεῖ πού παράγεται τό πετρέλαιο. Χάρις στίς προσπάθειές του ίδρυθηκαν στήν περιοχή, νηπιαγωγεῖο, δημοτικό, γυμνάσιο και Κολλέγιο, σέ συνεργασία μέ τοπικό πανεπιστήμιο. Ἡταν ιδιαίτερα ἀγαπητός στούς κατοίκους της περιοχῆς και κυρίως στούς νέους. Έκατοντάδες παρακολούθησαν τήν ἔξοδο ἀκολουθία και τόν συνόδευσαν στήν τελευταία του κατοικία. Η ἐκκλησία της Νιγηρίας θά τόν θυμᾶται πάντα μέ εύγνωμοσύνη και θά τόν μνημονεύει.

Χειροτονία Διακόνου

Τήν Κυριακή 25 Μαρτίου, ἔορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἔνας νέος διάκονος χειροτονήθηκε γιά τήν ἀνάγκης της Μητροπόλεως. Ο διάκονος Κορνήλιος, εἶναι ἀπόφοιτος πανεπιστημίου (σχολή Δημ. Διοικήσεως), σπουδαστής της Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς της Νιγηρίας και χοράρχης της χορωδίας της Σχολῆς. Στή θεία Λειτουργία και στή δοξολογία γιά τήν ἑθνική ἐπέτειο, πού ὄργανωσε ἡ Ἐλληνική Κοινότητα Λάγκος, παρέστησαν ὁ Πρέσβης της Ἐλλάδος ἐπικεφαλῆς της Ἐλληνικῆς Διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας και πλῆθος κόσμου.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

Στίς 6 Δεκεμβρίου, ἔορτή τοῦ πολιούχου τοῦ Λάγκος ἀγίου Νικολάου, χειροτονήθηκε εἰς πρεσβύτερον ὁ π. Στέφανος, ἔγγαμος πατέρας 5 παιδιῶν και ἀπόφοιτος πανεπιστημίου. Ο νέος κληρικός, μαζί μέ ἄλλους 2 τῶν ὁποίων οἱ χειροτονίες ἀκολούθησαν, ὑπηρετοῦν σέ νεοϊδρυθεῖσες ένορίες στήν πολιτεία Ἐντό, της Νιγηρίας. Ἔνα ιεραποστολικό ἄνοιγμα της τοπικῆς Ἐκκλησίας σέ καινούργιες περιοχές, σέ νέες φυλές.

Χειροθεσία Πρωτοπρεσβυτέρου

Στίς 2 Φεβρουαρίου, ἔορτή της Ύπαπαντης, ὁ Σεβ. ἀπένειμε τό ὄφικκο τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου στόν π. Χριστοφόρο Okafor, ἔφημέριο τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ο νέος πρωτοπρεσβύτερος χειροτονήθηκε διάκονος τό 1985 ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Καμερούν και μετέπειτα Πατριάρχη κυρό Πέτρο. Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε τό 1998 ἀπό τόν σημερινό ἐπίσκοπο της χώρας. Πραγματικός διάκονος, ταπεινός, ἀπλοῦς, ἔφημερεύει σέ μια ἀπόμακρη, ἀληθιά ζωντανή και πολυπλοκή ἐνορία τῆς ἀνατ. Νιγηρίας. Ο ἔνας του γιός σπούδασε βιοχημεία, ὁ δέ ἄλλος εἶναι γραμματέας της Μητροπόλεως και διδάσκει ἐκκλησιαστική Ἰστορία στήν Ἐκκλ. Ακαδημία της Νιγηρίας.

‘Ο Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος στό ιεραποστολικό κέντρο του Πουσάν Κορέας

‘Ο Σεβ. κ. Διονύσιος μετέβη μετά τού π. Δημητρίου στό στρατιωτικό νεκροταφεῖο και ἐτέλεσε τρισάγιο.

Hη παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Διονυσίου, στήν „Απω Άνατολή γιά μιά έβδομάδα, ἡταν μιά μαρτυρία πίστεως, ἐλπίδος καί ἀγάπης, μοναδικῆς ἐμπειρίας καί ζωηρῶν ἐντυπώσεων.

Μαρτυρία πίστεως, μέ τήν ἔκφραση τῆς Ὁρθόδοξης λατρείας μας καί τοῦ ιεραποστολικού λόγου, ἐλπίδος, γιατί μέ χαρά πνευματική διαπιστώνεται ἡ, ἐστω μικρόν κατά μικρόν, πραγμάτωση τῆς δωρεᾶς καί χάριτος τοῦ Θεοῦ στά θήνη καί τούς λαούς, καί ἀγάπης, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τήν βασική χριστιανική ἀρετή συναντήσεως καί ἐπικοινωνίας μέ τόν ἄλλον ἄνθρωπον, τόν ξένον, πού δέν είναι ἀλλότριος, ἀλλά ἀδελφός.

Στήν 13 Ιανουαρίου στήν „Απω Άνατολή, στό ἀεροδρόμιο τοῦ Πουσάν, ἡ ἐκεῖ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Κοινότητα ἐπιφύλαξε συγκινητική ὑποδοχή στόν Σεβασμιώτατο. Παρόντες ἦσαν ὁ Κορεατικής καταγωγῆς Ὁρθόδοξος Ιερέας π. Ἀλέξανδρος Χάν, Ἐφημέριος τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Πουσάν μέ πολλούς πιστούς, ἐνδεδυμένους μέ παραδοσιακές στολές, καί δεκάδες νέους, πού προσέφεραν στόν Σεβασμιώτατο ἀνθοδέσμη, ὁ κ. Ἀντώνιος Τομάζος, στέλεχος τῆς Ἐταιρείας «Χανδρής», καί πολλοί ἄλλοι.

Τήν ἐπομένην 14 Ιανουαρίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο αἰδεσιμοῦ. Πρωτ. Δημήτριο Κ. Γεόμελο, πειτούργησαν στόν Ιερό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στό Πουσάν.

Οι Ὁρθόδοξοι Κορεάτες εἰδοποιημένοι ἀπό τόν ἐφημέριο τοῦ ναοῦ π. Ἀλέξανδρο Χάν είχαν φθάσει ἀπό πολύ ἐνωρίς.

Στό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Χίου ἀπευθυνόμενος πρός τό ἐκκλησίασμα ἐξέφρασε τήν συγκίνησή του, ἀλλά καί τή χαρά του, γιατί βρισκόταν γιά δεύτερο φορά, ἐν μέσῳ πιστῶν μεθῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, εἴπε δέ, μεταξύ ἄλλων, «ὅτι ὅλα ὀφείλονται στόν παλαιό συμφοιτητή του στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κορέας κ. Σωτήριον, ὁ ὁποῖος κατά τήν ποιμαντορικήν διακονίαν του κατώρθωσε πάρα πολλά. Ἐπίσης, ἔξηρε τό ἄριστο ἐκκλησιαστικό φρόνημα τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδακρεῖς παρακολουθοῦσαν τά πεγόμενα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου. Τούς συνεχάρη «ἐκ βαθέων», γιατί κα-

Η Ὁρθόδοξη Κοινότητα τοῦ Πουσάν ἐπεφύλαξε συγκινητική ὑποδοχή στό Σεβ. Μητροπολίτη Χίου καί τή συνοδεία του.

τέκλισαν τόν Ἱ. Ναό ἐλθόντες ἀπό τά πιό μακρινά μέρη τοῦ Πουσάν. Εύχθηκε δέ «νά ἔχουν ἔνθεο ζῆλο ὥρθοδόξου πίστεως στήν καρδιά τους, ὡστε νά γίνονται παράδειγμα καί ὑπόδειγμα χριστιανικῆς ζωῆς καί, ἐνθυμούμενοι πάντοτε τίς παραβολές τοῦ Κυρίου, τῆς ζύμης καί τοῦ κόκκου σινάπεως, νά συντελέσουν στήν αὔξησι τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Κοινότητος στήν „Απω Άνατολή».

Στή συνέχεια, ἀφοῦ ἐξέφρασε τίς εὐχαριστίες του στόν Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας διένειμε σέ ὅλους τούς πιστούς πακέτα φυσικῆς μαστίχας τῆς Χίου, γιά τήν ὅποια ἐγνώρισε στό ἐκκλησίασμα ὅτι χρησιμοποιεῖται καί στά Ἐγκαίνια τῶν Ιερῶν Ναῶν καί στήν παρασκευή τοῦ Ἅγιου Μύρου. Ἐπίσης, τούς δώρισε γηλυκό μαστίχα, πού μέ πολλή χαρά ἐδέχθησαν οι ἐκκλησιαζόμενοι.

Προσέφερε δέ στόν ιερό Ναό τήν είκόνα τοῦ Κυρίου, καί τήν είκόνα τῶν Πολιούχων τῆς Χίου Ἅγιων, ἐνδόξων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου.

Ἀκολούθως, στό Ἐνοριακό Κέντρο παρεκάθισαν σέ γεῦμα ὅλοι οἱ πιστοί, ἀκολουθοῦντες τό παράδειγμα τῶν χριστιανικῶν ἀγαπῶν τῆς πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἄργότερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἐκπληρώνοντας σφοδρή ἐπιθυμία του, μετέβη μετά τοῦ π. Δημητρίου, στό Στρατιωτικό Νεκροταφεῖο τοῦ Πουσάν, ὅπου, ἐπί τοῦ τάφου τῶν ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἐθνῶν, κατά τά ἔτη 1950-1955, πεσόντων Ἐλλήνων Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καί Ὁπλιτῶν Στρατοῦ Ξηρᾶς καί Ἀεροπορίας, (Ξηράτος Ξηρᾶς· Ἀξιωματικοί 14, ὄπλιτες 159. Ἀεροπορία· Ἀξιωματικοί 8, ὄπλιτες 5), ἐτέλεσε τρισάγιο, «ἴνα ἀναπαύσωνται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν μετά δικαίων, τά δέ τίμια ὁστέα αὐτῶν ὡς βιτάνη ἀνατείλῃ», καί κατέθεσε ἀνθοδέσμη ἀπό πλευκά ἄνθη. Ἡ καρδιά σφίγγεται. Τά xείλη πεφλίζουν τό ἐπίγραμμα τοῦ Τάφου «Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος καί ἡ Ἐλλὰς τιμῶσα τά τέκνα της». Ἡ συγκίνηση κορυφώθηκε μέ τήν προτροπήν τοῦ Σεβασμιώτατου νά ψαλτεῖ ἀπό τούς παρισταμένους ὁ Ἐθνικός μας Ὅμνος.

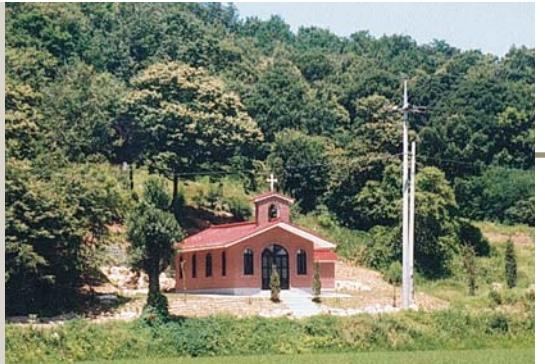
Τήν ἐπομένην, 15νη Ιανουαρίου, μετέβησαν μέ επικόπτερο στό νησί Koje (Κότζε), ὅπου, στά ἐκεῖ Ναυπηγεία τῆς DAEWOO, ἔγιναν τά Ἐγκαίνια τοῦ νεότευκτου Δεξαμενόπλοιου «ΕΛΛΗΝΙΣ» v. Χίου, 310.000 τόννων περίου, τῆς οικογενείας Μυρτώς Δημ. Χανδρῆ.

Ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τόν Ἅγιασμό στή γέφυρα τοῦ πλοίου, ὅπου παρέστησαν οι Κτήτορες, Διευθυντικά Στελέχη τῆς Ἐταιρείας, οι προσκεκλημένοι, ὁ Πλοίαρχος τοῦ πλοίου, ὁ Α' Μηχανικός καί ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἀξιωματικοί καί ναῦτες τοῦ πλοίου. Συγκινητική ἡταν ἡ στιγμή τῆς ἀναγνώσεως εἰδικῆς Εύχης τοῦ Σεβασμιώτατου, ἡ ὅποια διενεμήθη σέ ὅλους τούς παρευρισκομένους, ὑπέρ εύπλοιας καί προστασίας τοῦ πλοίου. Ἀκολούθως, ἔρρανε τό πλοίο μέ μερσινές ἀπό τήν Ιερά Νέα Μονή καί τήν Παναγία τήν Μυρτιδιώτισσα. Προσέφερε δέ, ὡς εύλογίαν, τήν είκόνα τοῦ Προστάτου τῶν θαλασσινῶν Ἅγιου Νικολάου, τήν ὅποιαν ἀνήρτησαν στό είκονοστάσι τοῦ πλοίου.

Μετά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἅγιασμοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τήν χαρά καί τήν συγκίνησή του, πού ἔγκαινίασε τό νεότευκτο αύτό πλοίο, τό ὅποιο ἀνήκει στήν ιστορική ναυτική οικογένεια Χανδρῆ, εύκηθείς, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὅπως ὁ Κύριος, διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ Ἅγιου Νικολάου, ἐπευθογεῖ τίς δραστηριότητες τῆς οικογενείας καί εἰς ἄλλα πολλά.

Μετά ταῦτα, ἐπανῆλθαν στή Χίο εύχαριστημένοι καί ἐνισχυμένοι γιά ὄσα «ῆκουσαν καί εἶδον».

Πρωτοπ. Δημήτριος Κων. Γεόμελος
Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ

Ξαφνιάζει εύχαριστα τό αντίκρυσμα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως σέ μιά στροφή αὐτοκινητόδρομου τῆς δασικῆς περιοχῆς Γιόνγκμι-Ρί, 30 χιλιόμετρα βορειοδυτικά τῆς Σεούπη. Εἶναι μικρός, πιτός, χαριτωμένος. Ούσιαστική ἡ παρουσία του στά ριζά τοῦ καταπράσινου λοφίσκου, στόν ὅποιο ἔκτείνεται τό κοιμητήριο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅπου ἀναπαύονται κεκοιμημένοι πιστοί ὅλων τῶν ἐνοριῶν τῆς Κορέας.

“Οταν τό 1967 ἀγοράστηκε ἡ ἔκτασή του ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Κοινότητα Ἀγ. Νικολάου Σεούπη, ὁ ἀείμνηστος π. Βόρις Μούν καί μέθη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἔκαναν ἐκεῖ Ἁγιασμό καί κατέθεσαν μικρή πλάκα μέ χαραγμένον ἐπάνω της ἐναν σταυρό. Ποιός ξέρει πόσες προσευχές ἄρχισαν τότε, μέ αἴτημα νά κτισθεῖ κάποτε σ' αὐτόν τόν χώρο ἔνας ναός!

Τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦρθε τό 1982, ὕστερα ἀπό προσευχές, σκέψεις, μεθέτες. Ναί, χρειάζοταν ἔνας ναός στό κοιμητήριο, γιά μιά συνεχή ὥρατή παρουσία τοῦ «προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν», ἀλλά καί γιά πρακτικούς λόγους, τέλεσην νεκρωσίμων Ἀκολουθιῶν, θ. Λειτουργιῶν, Μνημοσύνων.

Όπότε, τήν Κυριακή 2 Μαΐου τοῦ 1982, ὁ Μητροπολίτης N. Ζηλανδίας κ. Διονύσιος, Ἐξαρχος Κορέας τότε, ὁ Ἀρχιμανδρίτης τότε π. Σωτήριος, ὁ π. Δανιήλ Νά, ὁ ἀείμνηστος Σάββας Λή καί ἡ συνεργάτιδα τῆς ιεραποστολῆς κ. Εὐγενία Σαζακλή ἔζησαν μέ συγκίνηση τήν τελετήν Ἁγιασμοῦ καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου.

Ἡ ἀνέγερση, ὅμως, ἀργούσε πολὺ. Ὑπάρχει στρατιωτική βάση στήν περιοχή καί δέν δινόταν ἀδεια οἰκοδομῆς. Ἀναμονή, προσευχή, ἐλπίδα.

Τό 1998, οἱ ἀρμόδιες ἀρχές ἐπέτρεψαν τήν ἀνέγερση. Δόξα τῷ Θεῷ!

Οἱ ἔργασίες ἀρχισαν ἀμέσως. Τά χρήματα ὑπῆρχαν, χάρη σέ ειδική δωρεά ἐλπίδος. Μέ τή χαρακτηριστική του ἐπιμέλεια παρακολουθοῦσε τό ἔργο ὁ ἀείμνηστος Σάββας Λή. Ἐπί τόπου ἐπιτηροῦσε ὁ πολυτάλαντος κ. Βασίλειος Γιούν, πού παράλληλα ἐτοίμαζε τά ξυλόγυψητα.

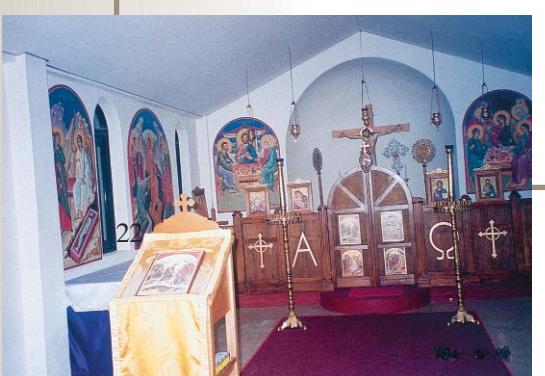
Τά θυρανοίξια ἔγιναν τόν Ὁκτώβριο τοῦ ἵδιου ἔτους. Μιά ἀκόμη ἀνάγκη τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας καλύψθηκε. Θερμή ὅλων ἡ εύγνωμοσύνη πρός τόν «Χορηγόν παντός ἀγαθοῦ Κύριον». Καί πρός τήν δωρήτρια, πού εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της προσέφερε τά ἀπαραίτητα χρήματα.

Κάτι, ὅμως, χρειάζοταν ἀκόμη: ἀγιογράφηση. Κι ἐδῶ, ἡ ἀγάπη ἀπάντησε: ὁ ἀκούραστος ἀγιογράφος κ. Σωζός Γιαννούδης, μέ τούς συνεργάτες του, ἐτοίμασαν τό φθινόπωρο τοῦ 1999 δέκα τοιχογραφίες μέ θέματα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, θαυμάτων Ἀναστάσεως Λαζάρου, κόρης Ἰαείρου, υἱοῦ χήρας Ναΐν, κλάση τοῦ ἄρτου εἰς Ἐμμαούς, φιλοξενία Ἀβραάμ καί τῶν Ἅγιων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, πλόγω τοῦ ὄνόματος τῆς δωρήτριας.

Ἐτσι, ὁ μικρός ναός γέμισε παρουσίες, πού κυκλώνουν στοργικά τούς ἐκκλησιαζόμένους καί μεταγγίζουν παρηγοριά καί γαλήνη, καθώς φανερώνουν «βεβαίαν» τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως «παντός δικαίου ἐν πίστει τετέλειωμένου».

Τήν Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα πανηγυρίζει ὁ Ναός. Καί τό «Χριστός Ἀνέστη!», στά κορεάτικα φυσικά, «Χριστό κεσό Πουχάλ χασσοιμνιντά!», ἀντηκεῖ θριαμβευτικά στό λοφίσκο τοῦ κοιμητηρίου.

Μαρία Σπυροπούλου

ΠΡΩΤΗ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΚΟΛΑ

‘Από τήν Παρασκευή 19 μέχρι τή Δευτέρα 22 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Γεώργιος μέ τίς εύχές καί εὐλογίες τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί πάστος Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄ πραγματοποίησε τήν πρώτη του ποιμαντική ἐπίσκεψη στήν Ἀγκόλα. Κατά τήν διάρκεια τῆς παραμονῆς του στήν πρωτεύουσα τῆς χώρας Λουάντα, ὁ Μητροπολίτης συναντήθηκε μέ τούς πλιγοστούς Ἐλληνες καί Ὁρθοδόξους ἀλληλων ἐθνικοτήτων καί συζήτησε μαζί τους τίς προοπτικές ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τήν Κυριακή 21 Ἰανουαρίου ὁ Σεβασμιώτατος Ἱερούργησε καί κήρυξε τό θεῖο Λόγο στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας πού μέ μεγάλη χαρά παραχώρησε ὁ Λατίνος Επίσκοπος. Στή θεία Λειτουργία παρέστησαν Ἐλληνες, Ρώσοι, Βούλγαροι, Αιθίοπες καί Ἀγκολέζοι Ὁρθόδοξοι πού μέ μεγάλη εὐλάβεια μετέβαθν τῶν Θείων Δώρων μετά ἀπό μεγάλο χρονικό διάστημα, ἀφοῦ τήν τελευταία φορά τή θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ νῦν Πατριάρχης σάν Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε. Ἀκολούθησε ἡ τελετή Ἁγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων.

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας οἱ Ὁρθόδοξοι ἀδελφοί μας συγκεντρώθηκαν στόν αὐλόγυρο τοῦ ναοῦ σάν μιά οἰκογένεια καί συνομίλησαν ἀρκετή ὥρα μέ τόν Μητροπολίτη καί μεταξύ ἀλληλων τόνισαν τήν ἀνάγκη ἀνεγέρσεως Ὁρθόδοξου Ναοῦ ἀλλά καί ἐναρξης ιεραποστολικῆς δραστηριότητας στόν τόπο τους.

Ἡ Ἀγκόλα είναι μιά ἀναπτυσσόμενη χώρα, δέν παύει ὅμως νά μαστίζεται ἀπό τήν φτώχεια καί πολλές ἀσθένειες ὅπως ἡ ἐλονοσία, ἡ χολέρα καί ὁ τύφος. Ἀκόμη καί στήν πρωτεύουσα χιλιάδες κατοίκων διαμένουν σέ παραπήγματα κάτω ἀπό ἀθλίες συνθήκες διαβίωσης. Γιά νά ἔξασφαλίσουν λίγο πόσιμο νερό χρειάζεται νά περπατήσουν ἀρκετά καί νά τό κουβαλήσουν πίσω, στό χώρο πού ζοῦν μέσα σέ δοχεῖα πού φορτώνουν στά κεφάλια τους. Οι δέ καταυλισμοί τους είναι περιστοιχισμένοι ἀπό λόφους σκουπιδιών. Παντού συναντάει κανείς ἀνθρώπους πού ἀκρωτηριάστηκαν ἀπό τήν νάρκες τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καί τό πυρπόρο, πολλοί ἀπό αὐτούς είναι μικρά παιδιά. Ναί μέν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τελείωσε, δυστυχῶς ὅμως ἐκατομμύρια νάρκες βρίσκονται ἀκόμη θαμμένες στούς ἀγρούς, στά δάσο, στή στέπες καί στή παραλίες, μέ ἀποτέλεσμα καθημερινά ἀνυποψίαστοι πολίτες νά τραυματίζονται καί νά ἀκρωτηριάζονται ἃν ὅχι καί νά σκοτώνονται.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθηκε καταυλισμό προσφύγων τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καί διένειμε γηλυκά στά μικρά παιδιά. Ἡ ἐμπειρία τῆς ἐπίσκεψης στόν καταυλισμό ἐπιβεβαίωσε τήν ἀνάγκη ἐναρξης ιεραποστολικῆς δράσης στή χώρα, στήν όποια δέν ἔχει λάμψει μέχρι σήμερα τό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

‘Από τήν ιερά Μητρόπολη Ζιμπάμπουε

Πάντα τά ἔδυν

23

**Οίκονομική συμβολή
τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
κατά τό β' ἔξαμηνο τοῦ ἔτους 2006**

Ἄπο τό Γραφείο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ἐστάλησαν, κατά τό ἔξαμηνο Ἰουλίου - Δεκεμβρίου 2006, στίς Ἱεραποστολικές χώρες, τά κάτωθι:

Κένυα:

• Μισθοί 143 iθαγενῶν κληρικῶν	77.220
• Συντάξεις 18 χηρῶν κληρικῶν	9.720
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	17.650
• Ἐπίδομα iεραποστολικῶς ἐργαζομένου	1.200
• Εἰσιτήρια iεραποστολικῶς ἐργαζομένων	1.523
	107.313 €

Μπουκόμπα:

• Μισθοί 32 iθαγενῶν κληρικῶν	17.280
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	5.950
• Ἐπίδομα iεραποστολικῶς ἐργαζομένου	1.200
	24.430 €

Ούγκαντα:

• Μισθοί 4 iθαγενῶν κληρικῶν	22.950
• Συντάξεις 8 χηρῶν κληρικῶν	4.320
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	800
	28.070 €

Κογκό:

• Μισθοί 71 iθαγενῶν κληρικῶν	38.340
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	1.340
• Ἐπιδόματα iεραποστολικῶς ἐργαζομένων	4.800
• Ἀγορά lηιτουργικῶν βιβλίων	427
	44.907 €

Μπραζαβίλ:

• Μισθοί 6 iθαγενῶν κληρικῶν	3.240 €
------------------------------	---------

Καμερούν:

• Μισθοί 15 iθαγενῶν κληρικῶν	8.100
• Συντάξεις 4 χηρῶν κληρικῶν	2.160
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	645
	10.905 €

Τσάντ:

• Μισθοί 2 iθαγενῶν κληρικῶν	1.080 €
------------------------------	---------

Γκάνα:

• Μισθοί 23 iθαγενῶν κληρικῶν	12.420
• Συντάξεις 4 χηρῶν κληρικῶν	2.160
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	45
• Ἀγορά lηιτουργικῶν βιβλίων	83
	14.708 €

Άκτη Ἐπεφαντοστοῦ:

• Μισθός 1 iθαγενοῦς κληρικοῦ	540 €
-------------------------------	-------

Νιγηρία:

• Μισθοί 20 iθαγενῶν κληρικῶν	10.890
• Συντάξεις 2 χηρῶν κληρικῶν	810
• Γιά iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	1.080
• Ὑποτροφίες iθαγενῶν σπουδαστῶν	2.000
• Ἀγορά lηιτουργικῶν βιβλίων	85
	14.865 €

Μπενίν:

• Μισθοί 5 iθαγενῶν κληρικῶν	2.700
• Συντάξεις 2 χηρῶν κληρικῶν	1.080
	3.780 €

Μαδαγασκάρη:

• Μισθοί 14 iθαγενῶν κληρικῶν	7.560
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	450
• Ἐπίδομα iεραποστολικῶς ἐργαζομένου	1.800
	9.810 €

- Ἀγορά ἐντύπων

252

6.482 €**Ζιμπάμπουε:**

• Μισθοί 3 iθαγενῶν κληρικῶν	1.620
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	100
• Εἰσιτήριο iεραποστολικῶς ἐργαζομένου	829
• Ἀγορά ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν	290
	2.839 €

Ίνδια:

- Μισθοί 9 iθαγενῶν κληρικῶν

4.860 €**Ζάμπια:**

• Μισθοί 2 iθαγενῶν κληρικῶν	1.620
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	5.000
	6.620 €

Χόνγκ Κόνγκ:

- Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν

250 €**Κορέα:**

• Μισθοί 7 iθαγενῶν κληρικῶν	3.780
• Ἐπίδομα iεραποστολικῶς ἐργαζομένου	1.200
• Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	1.250
	200 €

Ταϊβάν:

- Γιά τό iεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν

200 €

Πλήθος παιδιῶν παρακολουθεῖ μέσα καὶ ἔξω ἀπό τό ναό.

Έρωτηση:

Σέ ποιά γλώσσα πρέπει νά μεταδίδουμε τό εύαγγελικό μήνυμα (άλληθεια);

Απάντηση:

Αύθορμητα θά μποροῦσε νά άπαντησει κάποιος: Τό όριστο θά ήταν βεβαίως νά μεταδίδεται μέ τή γλώσσα, μέ τήν όποια καί παραδόθηκε πρωτοτύπως ἀπό τούς Εύαγγελιστές καί τούς Ἀποστόλους. Δηλαδή μέ τήν Ἐλληνική. Καί τούτο, γιατί ή γλώσσα καί ἐπί τοῦ προκειμένου ή Ἐλληνική είναι τό σχημα, τό μέσο, μέ τό όποιο μεταφέρθηκε τό ούρανο εύαγγελικό μήνυμα στή γῆ, στούς ἀνθρώπους.

Προκειμένου ὅμως νά μή γίνεται ἀντιληπτή καί κατανοητή αὐτή ή θεία ἀλλήθεια ἀπό τούς ἀκροατές, οί όποιοι δέν γνωρίζουν τήν Ἐλληνική γλώσσα, εἶμαστε ὑποχρεωμένοι νά τήν μεταφράζουμε καί νά τήν μεταφέρουμε στή δική τους γλώσσα. Αύτό ἔκαναν καί οι Ἀπόστολοι κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὅταν «συνῆπθεν τό πλῆθος... καί ἤκουον εῖς ἕκαστος τῇ ιδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν (τῶν Ἀποστόλων)» (Πράξ. 2, 6).

Πολύ παραστατικά καί προτρεπτικά στήν τακτική αὐτή είναι καί ὅσα –μεταξύ ἄλλων– γράφει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «Οὕτω καί ὑμεῖς διά τῆς γλώσσης ἐάν μή εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τό λαλούμενον; ἔσεσθε γάρ εἰς ἀέρα λαλούντες...

Διό ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ... ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διά τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καί ἄλλοις κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ» (Α' Κορ. 14, 9-19).

Ο μεγάλος βυζαντινός κανονολόγος Θεόδωρος Βαλσαμών στήν ἔρωτηση, ἐάν «ἀκίνδυνόν ἐστίν ιερατεύειν... ἐξ ἑτέρων κωρῶν τίνας πιστούς, κατά τήν οικείαν διάλεκτον, ἢ παντοίως ἀναγκάζονται μετά Ἐλληνίδος ιερατεύειν γραφῆς», ἐδωσε τήν ἔξης ἀπάντηση μεταξύ ἄλλων: «Οἱ γοῦν ὄρθιδοιοῦντες ἐν πᾶσι, καν̄ ὥσι τῆς Ἐλληνίδος φωνῆς πάμπαν ἀμέτοχοι, μετά τῆς ἰδίας διαλέκτου ιερουργήσουσιν, ἀντίγραφα ἔχοντες τῶν συνήθως ἀγίων εὐχῶν ἀπαράμιλακτα...». (Γ. Ράλλη – Μ. Ποττή, Σύνταγμα τῶν θείων καί ί. κανόνων, τόμ. Δ', σελ. 452).

Ἐπομένως μποροῦμε νά χρησιμοποιοῦμε καί ἄλλες γλώσσες ἢ διαλέκτους, γιά νά μεταδίδουμε τή χριστιανική ἀλλήθεια στούς διαφόρους λαούς. Ἀλλὰ ἔκεινο πού πρέπει νά προσέχουμε πολύ, ιδίως στά θεόπνευστα κείμενα τῆς Ἀγ. Γραφῆς είναι τό νά μεταφέρουμε τήν πλήρη ἐννοιά τους, ούτε πιγώτερη, ούτε περισσότερη. Γιατί, ὅταν είναι πιγώτερη, τότε μειώνουμε τό μήνυμα πού θέλει νά μεταδώσει τό θείο κείμενο. Τό ἐλαττώνουμε, τό ἀδικοῦμε. Ἡν πά-

λι είναι περισσότερη, ἐκτενέστερη καί εύρυτερη ἡ ἐννοιά, τότε είναι σάν νά μεταδίδουμε καί δικό μας μήνυμα, καί δικές μας ίδεes. Συναφῶς πρέπει νά προσέχουμε πολύ, ὅταν θέλουμε νά προσθέσουμε μία ἐννοιά, ἡ όποια νομίζουμε ὅτι είναι ἔνα παρεπόμενο, μία ἀπόρροια, ἔνα συμπέρασμα αὐτοῦ πού μᾶς δίνει τό πρωτότυπο κείμενο. Τότε κινδυνεύουμε νά γίνουμε καί αὐτόκλητοι νομοθέτες. Ὁ Ἀγ. Νικόδημος ὁ Ἅγιορείτης μεταφράζοντας τόν πζ καν. τοῦ Μεγ. Βασιλείου, πλέει: «Τό νά συμπεραίνη τινάς ἀπό τήν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου ἔκεινο, ὅποιού ἡ Γραφή ἐσιώπησε, τοῦτο δέν είναι ἴδιον ἔκεινου ὅποιού θέλει νά πέγη, ὅσα πέγει ὁ νόμος, ἀλλ' ἔκεινου ὅποιού θέλει νά νομοθετήῃ αὐτός ἀπό λόγου του» («Πινδάλιον», σελ. 635).

Γιά τούς λόγους αὐτούς, ὅταν μεταφέρουμε ἔνα κείμενο ἀπό τήν μιά γλώσσα στήν ἄλλην πρέπει νά προσέχουμε νά βρίσκουμε τήν πιλήρη – ἀκριβή ἀντιστοιχία τῶν προτάσεων καί τῶν πλέξεων μεταξύ τῶν δύο γλωσσῶν, ὥστε νά είναι πραγματική μετάφραση, καί νά μήν ἀλλοιώνεται ἡ νοθεύεται τό νόμημα τοῦ πρωτοτύπου καί μάλιστα, ὅταν πρόκειται γιά τό θείο μήνυμα, τήν εύαγγελική ἀλλήθεια.

Ἐδῶ πρέπει νά προσθέσουμε, ὅτι, ὅταν δέν μποροῦμε νά βροῦμε ἀντίστοιχες πλέξεις στή γλώσσα πού μεταφέρουμε τό πρωτότυπο κείμενο, τότε ὄφείλουμε νά χρησιμοποιοῦμε ἀναλόγως δύο-τρεῖς πλέξεις πού νά καθίπτουν τό νόμημα τῆς μεταφράζομένης πλέξεως· τότε δηλαδή πρέπει νά κάνουμε παράφραση ἢ ἐρμηνεία τοῦ κειμένου.

Τό μεγαλύτερο ὅμως πρόβλημα πού ύπαρχε είναι τό θέμα τῶν δυσνόητων ἢ καί δυσερμήνευτων κωρίων τῆς Ἀγ. Γραφῆς «ἄοι ἀμαθεῖς καί ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καί τάς λοιπάς γραφάς πρός τήν ιδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν», σπως γράφει ὁ Ἀπ. Πέτρος (Β' Πέτρ. 3, 16). «Οταν δηλαδή ὁ Ἰδιος ὁ μεταφραστής δέν κατανοεῖ τό πρωτότυπο κείμενο, πῶς θά ἀποδώσει τό νόμημά του στή μετάφραση; Ὡς μία πρόχειρη ἀπάντηση καί πρώτη βοήθεια (μετά εύνοήτως ἀπό τή θεία) μεταφέρουμε τά ἔξης ἀπό τόν ιθ' καν. τῆς Πενθέκτης Οἰκουμ. Συνόδου: «Οτι δεῖ τούς τῶν ἐκκλησιῶν Προεστῶτας... τόν λαόν ἐκδιάσκειν τούς τῆς εὔσεβείας λόγους ἐκ τῆς θείας Γραφῆς ἀναπλεγμένους τά τῆς ἀληθείας νοήματά τε καί κρίματα, καί μή παρεκβαίνοντας τούς ἕδη τεθέντες ὄρους (τῶν Συνόδων) ἢ τήν ἐκ τῶν Θεοφόρων Πατέρων παράδοσιν» (Γ. Ράλλη – Μ. Ποττή, Σύνταγμα, τόμ. Β', σελ. 346).

Παν. Ι. Μπούμπης

«τῶν δέ μαθητῶν καθώς πύροεῖτό τις ὕρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. Ια' 29)

Από 1-10-2006 έως 31-12-2006
προσεφέρθηκαν στό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τά παρακάτω χρηματικά ποσά γιά τό ιεραποστολικό
ἔργο ἀπό τούς:

Ἄτοι Α.Ε. 1,70 • Ἀγαθα. 30 • Ἀγαθογέλου Β. 50 • Ἀγγελόπουλο Η. 50 • Ἀγγέλου Σ. 50 • Ἀγιοστρατίτη Δ. 30 • Ἀερίδην Κ. 50 • Ἀθανασιάδου Δ. 500 • Ἀθανασίου Γ. 20 • Ἀθανασίου Ε. 50 • Αικατερίνη Ι. 100 • Ἀκεζίδην Α. 100 • Ἀλαμανιώτου Σ. 20 • Ἀλεξάνδρου Μ. 100 • Ἀλεξανδρόπουλο Δ. 300 • Ἀλεξάνδρου Ζ. 10 • Ἀλικάρκα Γ. 94,60 • Ἀλιμπέρτη Ο. 200 • Ἀμερικάνου Μ. 100 • Ἀναγνωστόπουλο Α. 50 • Ἀναγνωστόπουλο Π. 20 • Ἀναγνωστοπούλου Ε. 210 • Ἀναγνωστοπούλου Μ. 20 • Ἀναστασάκη Ι. 180 • Ἀναστόπουλο Γ. 10 • Ἀναγνωστοπούλου Ι. 63,76 • Ἀνδρέαδην Α. 60 • Ἀνδριώτη Ε. 30 • Ἀνταλλόπουλο Γ. 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 6219) 3000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4389) 60 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4447) 50 • Ἀποστολική Μ. 40 • Ἀποστολική Ε. 50 • Ἀποστόλου Α. 60 • Ἀποστόλου Μ. 20 • Ἀποστόλου Χ. 40 • Ἀράπικου Ε. 10 • Ἀρβανίτιδου Α. 75 • Ἀργέντο Κ. 50 • Ἀργυριάδου Β. 60 • Ἀριστοτέλους Α. 133,22 • Ἀρμένακα Ι. 20 • Ἀσημακοπούλου Α. 25 • Ἀσημαπάνογλου Ι. 50 • Ἀσηλάνογλου Α. 15 • Ἀσπιώτη Γ. 40 • Ἀσφῆ Ε. 20 • Ἀτμαζίδην Α. 20 • Ἀψούρη Κ. 5 • Βαΐνη Γ. 90 • Βάιο Γ. 20 • Βαληιανάτο Σ. 100 • Βαλωμενού Β. 30 • Βαρβούνη Σ. 470 • Βαρσαμίδην Φ. 20 • Βασιλάκη Π. 150 • Βασιλειάδην Ε. 40 • Βασιλειάδην Π. 20 • Βασιλόπουλο Δ. 10 • Βασιλοπούλου Ι. 10 • Βασιλοπούλου

Εικόνα καθημερινῆς ζωῆς ἀπό τή λιμνοθάλασσα τοῦ Λάγκος.

Σ. 100 • Βασιλοπούλου Σ. 90 • Βαφειάδην Β. 20 • Βαχλᾶ Θ. 15 • Βεκέρη Α'. 30 • Βελούδιο Ε. 20 • Βενετσανόπουλο Τ. 50 • Βεργόπουλο Ι'. 20 • Βέττα Γ. 40 • Βλάχο Α. 20 • Βλάχο Δ. 50 • Βλέτσα Ν. 25 • Βογιατζῆ Π. 60 • Βογιατζίδακη Μ. 50 • Βοϊβόντα Β. 30 • Βοιλονάκη Έ. 90 • Boosalis S. 43,32 • Βούλκα Π. 150 • Βουρνούς Ν. 20 • Βουτετάκη Γ. 200 • Βυζά Έ. 130 • BROKINS 350 • Γαβριήλ Ά. 100 • Γαβριήλ Δ. 20 • Γαλανίτσα Μ. 300 • Γαρδίκη Ά. 10 • Γαρμπή Έ. 20 Γεννατᾶ Μ. 100 • Γεροκόμο Γ. 50 • Γερομόσχου Έ. 14 • Γεωργαράκη Ά. 20 • Γεωργιάδην Κ. 20 • Γεωργιάδην Π. 10 • Γεωργιάδου Φ. 300 • Γεωργιτσόγιαννην 40 • Γεωργόπουλο 1500 • Γεωργοτᾶ Γ. 180 • Γεωργούηλη Ό. 200 • Γιάκο Δ. 30 • Γιαμνιαδάκη Ν. 90 • Γιαμπούρα Ι'. 20 • Γιαννάκη Γ. 32,15 • Γιαννακόπουλο Ά. 70 • Γιαννακοπούλου Έ. 50 • Γιαννέλου Ή. 50 • Γιαννόπουλο Δ. 20 • Γιαννο-

πούλου Κ. 50 • Γιαννούκου Έ. 1300 •
Γιαπρό Χ. 200 • Γιαρμενίτη Μ. 100 •
Γιώτη Ι. 60 • Γιώτη Κ. 5 • Γκανασούλη Τ.
115 • Γκοντόπουλο Δ. 300 • Γκοντό-
πουλο Χ. 60 • Γκουτζίκα Έ. 20 • Γκού-
ρα Δ. 20 • Γλυκιώτου Ά. 50 • Γούρα Σ.
50 • Γράδα Έ. 30 • Γραμματικοῦ Ά. 50 •
Δαβουδάνη Θ. 170 • Δαϊδου Μ. 30 •
Δάλδα Π. 150 • Δαμασκηνοῦ Μ. 30 •
Δαμιανάκο Γ. 10 • Δαμουχτσίδη Ά. 300
• Δανέζη Γ. 50 • Δέδες Ν. 70 • Δελιατόλη
Θ. 30 • Δεληγιάννη Δ. 25 • Δεληγιάννη
Ι. 10 • Δέμελη Θ. 15 • Δεμερτζίδη Ν.
530 • Δερμιτζάκη Γ. 20 • Δερμιτζάκη Ι.
25 • Δημακοπούλου Έ. 50 • Δημαρά-
ου Ό. 80 • Δημητρακούδη Μ. 200 •
Δημητριάδου Ά. 230 • Δημητρίου Ά.
20 • Δημητρίου Ν. 50 • Δημητροπού-
λου Μ. 20 • Δημ. Σχ. Δεύτερο Σαλαμί-
was 50 • Δήμου Ά. 500 • Διακαναστάση
Α. 90 • Διαλιθσμᾶ Κ. 100 • Διαμαντῆ Κ.
50 • Διαμαντικοῦ Κ. 230 • Διαμαντο-

ούπου Μ. 10 • Δικονίμου Ἐ. 60 • Δό-
βρη Χ. 50 • Δουβλίδου Ἐ. 100 • Δού-
γαλή Π. 50 • Δραγούμη Δ. 40 • Δρακά-
κη Σ. 100 • Δρίβα Π. 5.000 • Δρίζη Ἡ. 20
• Δροσοπούλου Ὁ. 100 • Δρόσου Γ. 20
• Δρύ Ἐ. 20 • Ἐθευθέρατο Κ. 300 •
Ἐλευθερίου Β. 20 • Ἐλευθερίου Ε. 500
• Ἐπιδοφόρο Ἡ. 20 • Ἐπίσκοπο Χρι-
στούπολης κ. Πέτρο 2500 • Εὐαγγε-
λόπουλο Ἡ. 50 • Εὐθυμίου Γ. 330 •
Εὐθυμίου Κ. 30 • Εὐθυμίου Ὁ. 100 •
Ζαγανᾶ Μ. 30 • Ζαγοραϊ Σ. 50 • Ζαλα-
κώστα Β. 400 • Ζάννου Ν. 20 • Ζαρκι-
ού Λ. 50 • Ζαρογιάννη Μ. 100 • Ζάρου
Μ. 100 • Ζαφειρόπουλο Ν. 200 • Ζαχα-
ριάδην Ἐ. 30 • Ζαχαριάδου Θ. 100 • Ζέ-
ηνού Π. 100 • Ζέρβα Ἄ. 80 • Ζήκο Β. 30
• Ζηλιανάκη Ἐ. 25 • Ζηνόβιο 10 • Ζια-
ζοπούλου Σ. 600 • Ζιώγα Ἐ. 100 • Ζου-
ταρέλην Ἐ. 150 • Ζυγούρα Ἄ. 30 • Ζω-
ρογιαννίδου Ἐ. 30 • Ἡσυχ. Ἅγ. Φω-
εινῆς 1000 • Ἡσυχ. Ἅγ. Θεόδωροι 105

Θεοδοσίαδόν 30 • Θεοδοσιάδόν Ἰ'. 60 • Θεοδωρακάκη Ζ. 80 • Θεοδωρακάκου Γ. 100 • Θεοδωράκη Β. 50 • Θεοδωράκη Φ. 100 • Θεοδωρίδου Ἄ'. 30 • Θεοδώρου Ἐ'. 100 • Θεοβάιου Δ. 20 • Ἰ. Μ. Βεροίας 10.750 • Ἰ. Μ. Φωκίδος 100 • Ιακώβου Κ. 80 • Ἰορδανίδη Ἐ'. 50 • Ισμιρόγλου Μ. 10 • Ἰστρατόγλου Ἄ'. 30 • Ἰωαννίδη Ἰ'. 180 • Ἰωαννίδη Ἰ'. 100 • Κακαλέτρη Ἄ'. 30 • Κακαρατζῆ Ἄ'. 90 • Κακμέζη Ν. 500 • Καλαθᾶ Χ. 20 • Καλαντζῆ Γ. 50 • Καλαντζοπούλου Φ. 100 • Καλλιγαροπούλου Ἄ'. 20 • Καλλίκούρδη Φ. 30 • Καλογερᾶ Σ. 120 • Καλογιαννίδη Κ. 15 • Καλούδη Π. 200 • Καλουμένου Ἄ'. 200 • Καλπάκη Ἐ'. 40 • Καμπάνου Χ. 50 • Καμπεράκη Ζ. 300 • Καμπούρη Ἄ'. 20 • Κανελλόπουλο Ἄ'. 20 • Κανέλη Ἡ'. 40 • Κάντα Ν. 60 • Κάντζη Κ. 20 • Καπάιο Ἰ'. 100 • Καπίκη Δ. 80 • Κάπου Γ. 50 • Καραβάνη Ἐ'. 60 • Καραγιαννάκη Β. 1000 • Καραγιάννη Β. 300 • Καραγιάννη Γ. 30 • Καραγιάννη Γ. 20 • Καραγιάννη Μ. 20 • Καραγούνη Δ. 75 • Καραϊλανίδου Ἄ'. 30 • Καραΐσκο Θ. 300 • Καραϊλάζο Π. 12 • Καράμπαπα Ε. 30 • Καραμπερόπουλο Δ. 100 • Καραμπούλη Φ. 10 • Καρανικόλη Π. 17,15 • Καραοιλάνη Κ. 150 • Καράπαπα Μ. 400 • Καρακασαλίδην Μ. 100 • Καραζούντζῆ Ἄ'. 50 • Καρολημέα Γ. 50 • Καρουζάκη Κ. 100 • Κάσσον Ὁ'. 100 • Καταχιώτου Μ. 50 • Κατηχ. Σ. Ἰ'. Ν. Ἀγ. Γεωργίου 150 • Κατσάκο Π. 50 • Κατσακούλη Σ. 50 • Κατσάμπα Ἄ'. 50 • Κατσανεβάκη Σ. 50 • Κατσαρέη Π. 55 • Κατσική Ἄ'. 30 • Κατσίπη Κ. 10 • Καττῆ Ν. 50 • Καυκᾶ Ἐ'. 20 • Καψοκέφαλο Ἄ'. 600 • Κεκάκη Μ. 20 • Κέκο Π. 50 • Κεκρίδη Σ. 100 • Κεκρόπουλο Ἰ'. 10 • Κελαθανάση Ἄ'. 100 • Κεράνη Ἄ'. 500 • Κηπουργό Γ. 30 • Κηρύκο Ρ. 10 • Κιοσσέ Ἐ'. 100 • Κήληρου Γ. 50 • Κογιάνη Ἄ'. 10 • Κοζιώρη Ἄ'. 50 • Κόκκορη Ἐ'. 20 • Κοκολάκη Δ. 30 • Κοκορέτση Ἄ'. 100 • Κολοβό Ἐ'. 20 • Κολόκα Ἄ'. 30 • Κολοτούρο Χ. 100 • Κολυμάνη Σ. 50 • Κομαρίμη Ἰ'. 100 • Κομνηνοῦ Κ. 10 • Κομπούλη Μ. 30 • Κονδύλη Ἰ'. 100 • Κονιάρη Σ. 50 • Κοντέλη Π. 200 • Κόντη Ν. 100 • Κοντογιάννη Β. 40 • Κόντου Μ. 500 • Konstantoulakis M. 34,50 • Κόρδα Ἄ'. 10 • Κορίκη Μ. 60 • Κορολόγου Μ. 80 • Κοσμᾶ Δ. 30 • Κοσμᾶ Ἐ'. 50 • Κοσμίδου Ρ. 50 • Κοτσάνη Ἄ'. 10 • Κοτσαύτη Θ. 27 • Κούγια Ἄ'. 35 • Κουκούρη Ἰ'. 10 • Κουλοπούλη Ε. 200 • Κουμούδη Κ. 50 • Κουνιατσιώτη Γ. 40 • Κουπαράνη Σ. 200 • Κουρεϊλίδη Ε. 10 • Κουρκουμέη Ε. 300 • Κούσο Κ. 20 • Κουτούβαιλη Σ. 50 • Κουτρούλη Ὁ'. 50 • Κουτρούμπη Ἄ'. 50 • Κουτσαυτάκη Μ. 42 • Κουτσίκου Κ. 40 • Κουτσό Θ. 15 • Κουτσούκου Φ. 30 • Κουτσουράκη Π. 150 • Κράλη Π. 20 • Κρασσακόπουλο Λ. 50 • Κρητικὸ Β. 100 • Κριτσωτάκη Ἰ'. 50 • Κρόκου Ἄ'. 50 • Κυπριωτάκη Κ. 50 • Κυριαζούλη Σ. 150 • Κυριακίδην Ἄ'. 30 • Κυριακοπούλη Ε. 600 • Κυριακοπούλη Φ. 200 • Κωνσταντινίδου Κ. 10 • Κωνσταντίνου Ἄ'. 200 • Κωνσταντίνου Φ. 50 • Κωστή Σ. 100 • Κωστόπουλο Μ. 20 • Κωτίκα Β. 10 • Κωτσάκη Ἄ'. 200 • Κώτση Θ. 100 • Κωφοῦ Ἐ'. 15 • Λαγουδάκη Π. 200 • Λαζαροπούλη Σ. 50 • Λαδουδάκη Σ. 500 • Λαμπίρη Ἄ'. 20 • Λαμπροπούλη Χ. 300 • Λάμπρου Ἄ'. 130 • Λαναρᾶ Χ. 200 • Λάππα Μ. 100 • Λασπάκη Μ. 150 • Λασπούλη Ἐ'. 20 • Λαχανᾶ Ἡ'. 50 • Λεισσοῦ Μ. 20 • Λειτούργη Μ. 300 • Λέλη Ά'. 30 • Λέλη Ἰ'. 150 • Λεονάρδο Θ. 20 • Λιάκο Θ. 25 • Λιάκου Π. 150 • Λιάνα Ὁ'. 250 • Λιανδράκη Μ. 20 • Λιανοπούλη Μ. 180 • Λιάτσου Ν. 10 • Λιβάνη Ἰ'. 100 • Λιόλιο Γ. 10 • Λούβη Μ. 30 • Λούρη Χ. 13 • Λυκοπάντη Ἐ'. 50 • Λυμπέρη Δ. 70 • Μαγκριώτη Γ. 10 • Μαζωνάκη Ἐ'. 100 • Μαιλακάκη Ν. 30 • Μακρῆ Δ. 20 • Μακρίδη Β. 20 • Μακρίδου Ν. 10 • Μακρινοῦ Ἐ'. 20 • Μάλφα Γ. 50 • Μανῆ Σ. 792,57 • Μανιάτη Κ. 20 • Μανίκα Γ. 25 • Μαντέλου Ἄ'. 30 • Μαντζάνα Β. 10 • Μανωλᾶ Λ. 50 • Μανώλη Σ. 10 • Μαραγιάννη Ν. 40 • Μαργαρίτη Ἰ'. 10 • Μαργαρίτη Σ. 120 • Μαργαρώνη Σ. 20 • Μαργέη Π. 150 • Μάρδα Θ. 50 • Μάρδα Κ. 200 • Μάρη Μ. 50 • Μαρκαντωνάτου Ἄ'. 100 • Μάρκου Ἄ'. 30 • Ματθαιάκη Μ. 50 • Μαυράκη Ν. 100 • Μαυραντώνη Μ. 35 • Μαυρῆ Ἄ'. 20 • Μαυροπούλη Α. 20 • Μελετιάδη Π. 88 • Μέμμου Ἐ'. 30 • Μεράντζη Ἐ'. 30 • Μεριστούδη Ἐ'. 20 • Μεταθηνό Ἰ'. 140 • Μετανίδη Ν. 200 • Μηλίγκο Μ. 50 • Μηλούδη Θ. 60 • Μητράκου Ἐ'. 15 • Μήτσιου Θ. 50 • Μητσοπούλου Μ. 40 • Μικρόπουλο Γ. 200 • Μίχαηλίδη Ἰ'. 200 • Μίχαλάκη Ἄ'. 50 • Μίχαλάκη Γ. 10 • Μίχου Μ. 10 • Μοζέτ Φ. 50 • Μόκκα Ἐ'. 10 • Μονή Ἀγ. Ἀναργύρων 50 • Μονή Ἀγ. Παύλου 200 • Μονὴ Ἀγ. Στεφάνου Μετεώρων 50 • Μονή Ἀγ. Τριάδος 50 • Μονή Ἀρετίου 100 • Μουρελᾶ Β. 20 • Μουρελᾶτου Β. 50 • Μουστακίδου Δ. 75 • Μουχταρόπουλο Ἄ'. 40 • Μπακογιάννη Κ. 70 • Μπακομήτρο Π. 150 • Μπαλάσκα Β. 15 • Μπαμπῆ Π. 50 • Μπανάκα Ἐ'. 25 • Μπαρμπέρη Ἐ'. 40 • Μπασιούκα Κ. 30 • Μπασλῆ Ἄ'. 2000 • Μπασλῆ Χ. 3.000 • Μπατσιώλη Σ. 600 • Μπερτζελέτο Χ. 10 • Μπίκο Ν. 100 • Μπιλιώνη Θ. 15 • Μπινίκο Ν. 40 • Μπιρπανάγο Β. 129 • Μπιλανᾶ Χ. 200 • Μποζόπουλο Κ. 100 • Μπόλη Ἡ'. 20 • Μποηλώση Σ. 20 • Μπονέη Μ. 200 • Μπουζάνη Σ. 110 • Μπούκλη Ἄ'. 20 • Μπουρμᾶ Ε. 80 • Μπουρσινοῦ Β. 100 • Μπούσμπουρα Π. 80 • Μπρούμα Μ. 75 • Μυλωνᾶ Ἐ'. 50 • Μυλωνᾶ Μ. 400 • Μώρη Θ. 1500 • Μωύσιδη Ν. 50 • Ναθαναήλ Ἐ'. 40 • Νάκου Ἄ'. 300 • Νάνου Ὁ'. 350 • Ναό Ἀγ. Βαρβάρας 1514,77 • Ναὸ Ἀγ. Δημητρίου 100 • Ναὸ Ἀγ. Νικολάου 26 • Ναὸ Εὐάγ. Θεοτόκου 1000 • Νικητοπούλου Ἐ'. 10 • Νικητοπούλου Κ. 100 • Νικολαΐδην Μ. 100 • Νικολαΐδηου Σ. 200 • Νικολακάκου Ἄ'. 30 • Νικολάου Δ. 260 • Νικολόπουλο Κ. 50 • Νικολόπουλο Ν. 1000 • Νίτσιο Ἄ'. 500 • Νούση Σ. 60 • Ντοβίνου Ἄ'. 15 • Ντούνη Ἄ'. 500 • Ντουντουλάκη Κ. 20 • Ξανθάκη Ἰ'. 1000 • Ξανθόπουλο Θ. 50 • Ξανθοπούλου Ἄ'. 40 • Ξαπλαντέρη Ο. 100 • Ξενίτη Β. 30 • Οίκονόμου Ἐ'. 100 • Όρφανίδη Ἄ'. 200 • Όρφανό Π. 300 • Όρφανόπουλο Γ. 200 • Παδουσβᾶ Ν.

300 • Πάλια Μ. 100 • Παναγιωτόπουλο 300 • Παναγιωτόπουλο Γ. 150 • Παναγιωτούνακό Σ. 50 • Πανιώρα Ι. 20 • Πανούση Α. 25 • Πανουτσοπούλου Κ. 50 • Πανταζοπούλου Ε. 80 • Παντζόπουλο 30 • Παντζοπούλου Α. 30 • Παντογιού Π. 240 • Παπαβασιλείου Α. 30 • Παπαβασιλείου Α. 120 • Παπαγατσιᾶ Ε. 5 • Παπαγεωργίου Α. 30 • Παπαγεωργίου Β. 25 • Παπαγεωργίου Γ. 25 • Παπαγεωργίου Γ. 100 • Παπαγρυγορίου Σ. 40 • Παπαδάκη Κ. 200 • Παπαδάκη Μ. 10 • Παπαδάκη Μ. 30 • Παπαδημητρίου Α. 300 • Παπαδημητρίου Α. 200 • Παπαδιά Μ. 30 • Παπαδόπουλο Γ. 15 • Παπαδόπουλο Κ. 90 • Παπαδόπουλο Π. 50 • Παπαδοπούλου Ε. 50 • Παπαδοπούλου Μ. 50 • Παπαδοπούλου Χ. 150 • Παπαθανασίου Α. 160 • Παπαθανασίου Β. 50 • Παπαϊωάννου Π. 30 • Παπακώστα Λ. 10 • Παπανικολάου Θ. 50 • Παπασπυροπούλου Μ. 20 • Παπασταμάτιου Α. 10 • Παπαχρήστου Η. 300 • Παππά Α. 100 • Παππά Β. 300 • Παππά Θ. 100 • Παραδᾶ Σ. 15 • Παρασκευοπούλου Α. 10 • Παρασκευοπούλου Μ. 50 • Παράσκου Ρ. 20 • Παραδᾶ Α. 50 • Πασιά Ζ. 150 • Πασχαλίδη Α. 30 • Πάσχου Α. 200 • Πατούνα Ε. 180 • Παυλῆ Κ. 2000 • Παυλίδου Α. 50 • Παχιαδᾶ Ν. 50 • Παυλίδου Ε. 50 • Παχίδου Α. 20 • Περπερίδου Α. 140 • Πετσεάκη Γ. 100 • Πηκίων Α. 110 • Πιλαφίδη Φ. 100 • Πιπερίδου Ζ. 100 • Πλαγιώτη Σ. 35 • Πλακούτα Α. 20 • Πλατανιώτη Γ. 30 • Πλατᾶ Α. 500 • Πλεμίκο Σ. 305 • Ποιλίτη Ι. 20 • Ποιλυχρονοπούλου Α. 20 • Ποτέα Γ. 30 • Πούλιο Γ. 1000 • Πρίτζη Ε. 15 • Ράγκου Δ. 20 • Ρανούτσο Κ. 200 • Ραντίσεβιτς Μ. 170 • Ράπτη Κ. 20 • Ράπτη Π. 50 • Ρεβύθη Α. 20 • Ρεκάτη Χ. 30 • Ρήγα Θ. 10 • Ρήγκο Α. 50 • Ριζάκη Σ. 50 • Ρίστα Α. 55 • Ρουμπάνη Χ. 100 • Ρουσόπουλο Δ. 240 • Ρούσου Η. 40 • Ρούσσο Β. 140 • Ρούσσο Ν. 100 • Σαββέλη Χ. 200 • Σαββίδη Μ. 200 • Σακαλάκ Δ. 100 • Σακαράκη Ε. 50 • Σακατζάδη Κ. 20 • Σακελλάρη Γ. 1200 • Σακιώτη Κ. 150 •

Σαλίχο Π. 30 • Σαλονικιό Α. 300 • Σαμαρά Ε. 10 • Σαμιώτη Ζ. 50 • Σαμόλη Ν. 20 • Σαμπάνη Π. 70 • Σαπουνίδου Β. 20 • Σαραφίδη Ν. 80 • Σαρόγλου Λ. 15 • Σαρρῆ Ε. 30 • Σαρρῆ Χ. 70 • Σαρτζετάκη Ε. 1200 • Σεΐτανδη Ι. 30 • Σεφερίδου Π. 100 • Σιαραβᾶ Δ. 10 • Σιάχου Μ. 30 • Σιδηρόπουλο Ι. 50 • Σιμόγλου Κ. 20 • Σίμου Μ. 50 • Σινανίδη Ι. 60 • Σιούτη Σ. 30 • Σιμανόγλου Λ. 40 • Σίψα Κ. 60 • Σκαλτσοδήμου Μ. 350 • Σκαμπεζάκη Π. 80 • Σκαρλάτου Ο. 50 • Σκέντζου Σ. 50 • Σκλαβούνου Μ. 40 • Σκουλᾶ Ε. 30 • Σκουλουφιανάκη Ε. 100 • Σκούμπα Δ. 100 • Σόγια Μ. 100 • Σολανάκη Μ. 55 • Σολομωνίδη Α. 10 • Σουλιώτη Κ. 30 • Σουρίδη Η. 100 • Σουρμελῆ Α. 15 • Σουσόπουλο Α. 220 • Σοφιανό Δ. 650 • Σπάθη Α. 20 • Σπανοῦ Χ. 30 • Σποηλιόπουλο Μ. 30 • Σταθακόπουλο Π. 15 • Στάθη Μ. 30 • Σταθόπουλο Χ. 50 • Σταθοράκη Χ. 50 • Σταθουλόπουλο Β. 60 • Σταματάκη Κ. 70 • Σταμάτη Α. 10 • Σταματόπουλο Α. 10 • Σταματοπούλου Μ. 20 • Σταυρακέλη Ε. 30 • Σταυρόπουλο Π. 35 • Σταυροπούλου Α. 160 • Σταύρου Κ. 50 • Σταυρούλια Φ. 100 • Στεργίου Β. 30 • Στραβοδήμο Δ. 120 • Στραγαδινό Κ. 200 • Σύλ. «Αγ. Κοσμᾶς ο Αίτωλός» 200 • Ποιλιτιστικό Αιγάλεω 20 • Συρίγου Π. 50 • Σύρμου Α. 50 • Σφάρτου Φ. 300 • Σχολή Απολυτρωτική Υπεραγίας Θεοτόκου 2200 • Σωτηράκου Κ. 50 • Σωτηροπούλου Α. 50 • Σωτηροπούλου Π. 150 • Ταμούση Β. 97,15 • Ταμπάκη Γ. 30 • Ταμπουρατζῆ Ε. 50 • Ταρσούλη Δ. 200 • Τασιού Α. 35 • Ταταράκη Ε. 100 • Τέγου Γ. 10 • Τζαβάρα Ν. 20 • Τζαβέλη Λ. 50 • Τζανετῆ Σ. 50 • Τζανουδάκη Α. 130 • Τζάτζη Μ. 30 • Τζοάννου Σ. 200 • Τζουανάκη Ε. 15 • Τζουτζούκου Ε. 150 • Τζώγια Κ. 50 • Τηγάνη Χ. 100 • Τίγκα Α. 300 • Τίγκα Γ. 1000 • Τοίθο Θ. 50 • Τότο Θ. 15 • Τουλουπάκη Σ. 20 • Τούση Α. 20 • Τραικάπη Σ. 50 • Τράντα Θ. 10 • Τραχαντζῆ Γ. 20 • Τριανταφύλλου Ι. 20 • Τριγκατζῆ Α. 200 • Τρικαλιώτου Σ. 70 •

Τσαβταρίδου Α. 1000 • Τσαγκάρη Ε. 10 • Τσακαρδάνο 100 • Τσαμαρδοῦ Τ. 50 • Τσανακτσῆ Γ. 110 • Τσαντζῆ Ε. 100 • Τσαούση Π. 20 • Τσαπράζη Ν. 1000 • Τσατσανάκο Κ. 30 • Τσατσούλη Μ. 100 • Τσέκου Δ. 180 • Τσελμέγκου Ζ. 50 • Τσελιάγκου Μ. 30 • Τσιαντά Π. 50 • Τσιαντούλη Ε. 20 • Τσιγκάνου Ε. 20 • Τσιουμάνη Γ. 100 • Τσίπα Ε. 400 • Τσιρώνη Μ. 101 • Τσιρώνη Ρ. 10 • Τσιφετάκη Μ. 50 • Τσόγκα Χ. 100 • Τσογκαράκη Ι. 100 • Τσόλια Σ. 50 • Τσουκαλᾶ Α. 110 • Τσουλουχᾶ Δ. 30 • Τσουρουκτζόγλου Μ. 30 • Τύπου Ε. 30 • Τυρταϊ Ε. 30 • Φάνο Χ. 20 • Φαρῆ Α. 190 • Φάρσαρη Μ. 50 • Φασουλάρη Ε. 80 • Φιλ. Σωματεῖο «Άγ. Χαράλαμπος» 2000 • Φιλιππίδου Τ. 30 • Φιλίππου Μ. 100 • Φλορεντίνη Ρ. 20 • Φούρλη Ε. 130 • Φράγκο Β. 150 • Φράγκου Π. 60 • Φραγκουλόπουλο Ε. 50 • Φωτόπουλο Φ. 1500 • Φωτοπούλου Α. 10 • Χαιράκη Σ. 30 • Χαλκίτη Δ. 250 • Χαλκιώτη Ο. 20 • Χαμακιώτη Σ. 150 • Χαμηλόθωρη Κ. 50 • Χαμουρούδη Λ. 200 • Χανιώτη Α. 30 • Χαντζῆ Τ. 25 • Χαραλαμπάκη Ε. 100 • Χαραλαμπίδου Μ. 15 • Χαραλάμπους Χ. 500 • Χαραμῆ Φ. 10 • Χάρη Ε. 55 • Χαρίτο Δ. 20 • Χατζηβασιλείου Λ. 10 • Χατζηγιάννη Τ. 400 • Χατζηδάκη Μ. 400 • Χατζηκυριακοῦ Β. 50 • Χατζηκώστα 371,50 • Χατζηνικολάου Μ. 20 • Χατζησκαρλατίδου Ε. 20 • Χατζησταυρίδου Α. 70 • Χιωτέλη Μ. 200 • Χολογιών Ο. 160 • Χόνδρου Ε. 50 • Χούρι Α. 600 • Χροστίδη Ε. 100 • Χριστοπούλου Μ. 20 • Χριστοφῆ Β. 20 • Χρονάκη Α. 20 • Χρυσάλη Η. 50 • Χρυσανθοπούλου Ε. 25 • Χρυσικόπουλο Α. 10 • Χρυσικούλη Ε. 30 • Ψαράκο Μιχ. 40 • Ψαρουδάκη Γ. 15 • Ψαρουδάκη Π. 250 • Ψαρρῆ Κ. 10 • Ψυχογιό Α. 20 • Chatzigiannakis C. 796,50 • Greek Orth. Church Coventry 73,14 • Remi Maritime Corporation 1000 • Sakkis T. 156,20 • Sakkis J. 222,28 • Vozaitis Τ. 46,80.

Έπιμελεια:
Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Κορέα
Α.Δ.Κ.**

2

**Ο Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ οἱ Ἱεραποστοῦ
Μ.Σ.Π.**

3

**Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ.κ. Ἰακώβου
στήν Ι. Μ. Καμερούν**

10

Ἴερομόναχος Δοσίθεος Ξηροποταμίνος

13

**«Ἱεραποστοῦ στά ἵχνη τοῦ Χριστοῦ»
Πρωτοπρ. Λ.Φ.Ψ.**

14

**Ἐνθρόνιση τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μελετίου
Ἴερομόναχος Νικόλαιος Γρηγοριάτης**

15

Ἐνθρόνιση τοῦ πρώτου Ἐπισκόπου Μοζαμβίκης

16

**Βήματα διακονίας στήν Ι. Μ. Νιγηρίας
† Ο Ν.Α.**

20

**Ο Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ.κ. Διονύσιος στό ιεραποστολικό
κέντρο τοῦ Πουσάν Κορέας
Πρωτοπρ. Δημήτριος Κων. Γεόμελος**

22

**Ο ιερός Ναός τῆς Άναστάσεως στήν Κορέα
Μαρία Σπυροπούλου**

23

**Πρώτη ποιμαντική περιοδεία στήν Άγκόλη
Από τήν Ι. Μ. Ζιμπάμπουε**

24

**Οἰκονομική συμβολὴ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς
(Β' ἔξαμπνο 2006)**

26

**Νομοκανονικά
Πλαναγιώτης Ι. Μπούμης**

27

**Δωρητές
Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης**

Παρακαλοῦμεν νά μήν ἀποστέλετε ἐσωκλείστως γραμματόσημα ἀντί τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς, γιατί δέν ἔχουμε τή δυνατότητα νά ἀποστέλουμε ἀποδείξεως.

Πάντα τά ἔθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

“Ετος ΚΣΤ”, τεῦχος 101, Ιαν.-Φεβρ.-Μάρτ. 2007

Τριμηνιαίο έραποστολικό περιοδικό

ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

* Πληροφορεῖ μέ τρόπῳ ὑπεύθυνο γιά τις δρθόδοξες ιεραποστολικές προσπάθειες ἀνά τὸν κόσμο.

* Ενημερώνει πάνω στὴν πολύμορφη προγματικότητα τῶν κόσμων, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη μὲ ποικίλα προβλήματα καὶ χαρίσματα.

Τιδοκτήσης: Αποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος - Ιωάννου Γενναδίου 14 - Αθήνα 115 21.

Ἐκδότης-Διευθύνης: Ό. Επίσκοπος Φαναρίου κ. Αγαθάγγελος, Γεννικός Διευθύνης τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος. Ιανός 1, 115 21 Αθήνα.

Τίδωντς: Ό. Αρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Αναστάσιος. Διετέλεσε Διευθύνης κατά τὰ 1981-1992.

Ὑπεύθυνος Σληνῆς: Αρχιμ. Αλέξιος Ψωίνος, Διευθύνης Υπηρεσιῶν τῆς Αποστολικῆς Διακονίας.

Σύνταξη - Ἐπιμέλεια: Επαρχείο Έθνης - Επιμέλεια Επαρχείου Έθνης - Αποστολική Διακονία, Ιω. Γενναδίου 14 — Αθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.314 - 317, 210-7272.345. Fax 210-727

